

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 5 - KVĚTEN 2013 - CENA 15 Kč

Výdra v hlubocké ZOO. Foto www.janpirgl.net

NOVÉ EXPOZICE V ZOO

Naučná stezka
hlubockým
parkem

Ateliér Fantazie

Časy, kdy
benzín voněl
ricinovým olejem

✧ ÚVODNÍK ✧

Pokud jsem si myslela, že život ženy po padesátce je nuda a šed' bez zajímavých impulsů, opět jsem se mýlila. Podnětů veselých i tristních je dostatek. Jak ale říká moje kamarádka: na nervy není čas. My přepracované ženy, kterým hrozí zhroucení, doděláme své resty práci v práci, poklidíme byt a uvaříme, zabezpečíme manžela, děti, domácí zvířata a hladký chod vesmíru a ve chvíli, kdy se odhodláme skutečně nervově zhroutit, zjistíme že nás to už přešlo. A pracujeme veselé dál. Tak to je. Zjistila jsem, že v mnoha ohledech vedu nejen dvojí, ale takřka dvojnásobný život... Jdu z role do role. Herečky by mi mohly závidět. Bohudík žádný z mých životů není tajný, což – znám z vlastní zkušenosti – je luxus a největší štěstí! Žít v pravdě a nemuset předstírat, je jediná ochrana před žaludečními vředy, alkoholismem, svrabem a neštovicemi. A před tím zhroucením.

A tak nadále dvojité rozděluju svůj ochabující elán mezi dvě povolání a nestíhám tam ani tam. Dvakrát jsem se vdala. Miluju svou vlast, ale taky vlast svého muže: Rakousko. Své sympatie dělím mezi své dvě děti vlastní (kluk a holka) a dvě nevlastní (žena a muž). Trochu času hledám pro své dva synovce malé a dvě neteře větší – ty jsou od mé tuplované sestřenice (neboť moje maminka a její sestra si rozebraly dva bratry za muže). V rodině máme dva pejsky a dvě andulky (ted' okupují budku a možná jich bude ještě víc). Naštěstí máme jen jednu kočku. Bydlíme ve dvou patrech rodinného domu, takže myju dvojnásobně víc schodů než je milé. Obvykle čtu minimálně dvě knížky najednou (jednu zajímavou a jednu na uklidnění).

Tak. Vzhledem k výše naznačenému je jasné, že ani duben nebyl méně chaotický. Babička malovala byt, dcera dokončila diplomku a ženila jsem nevlastního syna. Gerd vypadá tak, jak musel vypadat můj muž jako mladý muž – Gerd je nádherný chlap a sympaták! – navíc má všechny dobré vlastnosti, které můj muž nemá, a je tudíž můj miláček. Pracuje ve firmě, která navrhuje a vyrábí dětské kočárky (ach!!! ano, pro miminka!).

Se svojí Sabinou si pro jistotu udělali dvojčátka dva roky před svatbou, aby zjistili, zda jsou plodní, takže když se poslední víkend v dubnu brali, měli své vlastní družičky, které si pořád zouvaly botičky. Na vodním záměcku generála Laudona. (Znáte píseň *Generál Laudon jede skrz vesnici...*? Rakušané ji neznali...) Pozváno bylo veškeré příbuzenstvo z obou stran. Protože Sabinina rodina dvojčaty oplývá, viděla většina svatebčanů dvojité ještě před otevřením baru. (Sabinina sestra má dvojčátka šestileté chlapce, Sabinina matka má sestru dvojče a dvě z tetiček od Salzburku mají taky sestru dvojče.) Já nevím, čím to je, asi tam moc solí...

Připravovala jsem se na tu svatbu pečlivě. A vyvezla z české vlasti to nejvzácnější, co máme: muzikanty, uměleckého fotografa a zákusky. Hudební těleso Ivana Otta – totiž muzikanty z budějovického Metroklubu – oddávací hudbu i světové sladěčky zvládli dokonale a v žaketch. Kvůli nejkrásnějším svatebním fotkám Honzu Pirgla, protože když svatbu, tak ve svatební knize od něj. A na všeobecnou žádost rakouských příbuzných jsem dokulila dorty zvané kubánské – to jsou ty čokoládové s banány z cukrárny Sluničko – oblíbili si je už dlouho předtím a vždycky k nim dyndají vyprávění o tom, proč se tak jmenují a jak jsme za socialismu stáli fronty na banány a dokladovali zelinářům nemluvnětem v kočárku, že máme nárok na dvě kila banánů za osm kaček... A jako překvapení jsem vybalila ještě indiánky – klasické tmavé (ženiši) a s bílou polevou (nevěsty)... My Češi máme ještě pořád dokonalý vývozní artikl a ohromujeme svět! I ve Vídni, kde mají slavný sacher dort! A víte, co jsem ještě dovezla? Dvojici postovních bílých holubiček – aby se vznesly až na oblohu, společně zakroužily nad jednou svatbou a pár lidskými osudy – a jako symbol věrné lásky a nevinosti odletěly zase domů. Do vesničky Nákrí kousek od nás. Tak. Hezký máj, lásky čas!

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ

**Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům,
kteří v měsíci květnu 2013 oslaví významná výročí.**

Hanušová Růžena	Hluboká	91 let
Šoupová Helena	Hluboká	90 let
Šindelářová Aloisie	Hluboká	90 let
Pešková Marie	Hluboká	85 let
Sujová Anna	Hluboká	85 let
Sýkora Miroslav	Hluboká	80 let
Klorová Marie	Hluboká	80 let
Marková Anna	Bavorovice	80 let
Matějková Hana	Bavorovice	75 let
Komárek Jiří	Hluboká	75 let
Bílková Jana	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Čejka Dominik	Hluboká	Opustili nás	
Křivánek Maxim	Hluboká	Janát Miroslav	Hluboká
Hartová Aneta	Hluboká	Dvořáková Jana	Hluboká
Hemberová Adéla	Bavorovice	Novotná Alena	Hluboká
Vávrová Marianna	Hluboká	Čížková Božena	Hluboká
Plch Lukáš	Bavorovice	Svobodová Růžena	Hluboká
		Chval František	Hluboká
		Uhlířová Irena	Munice

Hlubočtí hasiči vzpomínají na svého kamaráda **Boba Matějáka**,
který přišel na Hlubokou po povodních na Moravě v roce 1997.

Při těchto povodních ho voda připravila úplně o všechno.

*Zatím co zasahoval a pomáhal ostatním jako hasič,
přišel o rodný dům a vše, co v něm bylo.*

*Na Hluboké se opět zapojil do hasičské práce a byl platným a pracovitým
členem naší jednotky. Ještě při povodních v roce 2002,*

které postihly Hlubokou pomáhal při všech pracích a zásadách.

Zákeřná nemoc však byla silnější a v květnu 2003 jí podlehl.

Na svého kamaráda nikdy Hlubočtí hasiči nezapomenou. Čest jeho památce.

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

z jednání rady města

- Rada odsouhlasila pronájem stánků na zámecké cestě nejvyšší nabídky a současně odsouhlasila vybudování přípojek vody a kanalizace s tím, že nájemce uhradí 50 % nákladů.
- Rada města souhlasí se změnou nájemní smlouvy k nebytovým prostorům v domě č.p. 17 v obci Kostelec ve smyslu změny na dobu neurčitou s roční výpovědní lhůtou. Souhlasí i s obnovením provozu MŠ v těchto prostorách.
- Rada města souhlasí se změnou v osobě nájemce vztahující se k ordinaci dětské lékařky v budově zdr. střediska. Do nájemního vztahu vstoupí nový dětský lékař MUDr. Vladimír Viktora.
- Rada souhlasí s poskytnutím příspěvku Středisku rané péče na terénní službu pro děti se zrakovým postižením.
- Provozovatel IC provedl na vlastní náklady obnovu nápisu INFOCENTRUM, pořídil novou PC sestavu a tiskárnu náhradou za nefunkční zařízení pořízené při vzniku IC. Po proplacení bude pořízený inventář zařazen do majetku města.
- Odvodnění základů a podlahy garáží zdr. střediska spočívá v provedení rýhy a drenážní trubky, nejnížší nabídku předložila stavební firma Demostav.
- Na základě žádosti vedoucí kuchyně ZŠ byl zpracován jednoduchý návrh na zastřešení rampy u kuchyně ZŠ, sloužící nakládce hotových jídel a zásobování. Zastřešení by ochránilo pracovníky i potraviny v době nepříznivého počasí. Odhad nákl. cca 120 tis. Kč.
- ČEVAK spravující vodohosp. majetek města zajistil soupis prací na provedení rekonstrukce stavby vodojemu v Zámostí u Mezinárodní školy. Po cca 30 letech vykazuje stavba závady spojené zejména s pronikáním vlhkosti a to jak vnitřní tak z venkovního prostředí. Dále došlo k sedání zeminy u vodojemu a poruše oplocení. Odhad nákladů činí 250 tis. Kč. MÚ předá návrh do jednání o rozpočtu roku 2014.
- Pavel Brožek, příslušník Městské policie žádá o příspěvek na účast a reprezentaci města na policejních a hasičských světových závodech *World Police and Fire Games*. Město poskytne příspěvek na uhrazení letenky, startovního a ubytování.
- TJ Koh-i-noor podala žádost o příspěvek na 73. ročník běhu kolem Hluboké.

- Město přispěje na zajištění organizace rybářského závodu na revíru Pískovna u příležitosti 90. výročí založení organizace Českého rybářského svazu MO Hluboká.
- Město přispěje na konferenci Jazykové školy jazz-com na realizaci konference Firemní vzdělávání v praxi.
- Město souhlasí s příjmem neinvestičních příspěvků JČ kraje pro SDH Hluboká a Kostelce
- Správní rada Nadace ČEZ schválila poskytnutí nadačního příspěvku projektu ZŠ *Renovace atletické dráhy*. Předmětem projektu je kompletní rekonstrukce lehkooatletické víceúčelové dráhy v areálu školy.
- Rada souhlasí s podáním žádosti o grant JČ. kraje na projekt Oprava Božích muk v Hluboké a obcích.
- Nadace ČEZ oznámila, že správní rada se rozhodla nepodpořit projekty města – Herní prvky MŠ Hluboká, Odpočinková zóna Domova důchodců. Město předloží žádosti v další výzvě Nadace ČEZ nebo bude hledat jiné dotační tituly.
- Město obdrželo Oznámení návrhu na vyhlášení přírodní památky Hlubocké hráze a oznámení o možnosti seznámit se s návrhem plánu péče o ni vlastníků pozemků. Vyhlášením PP dojde k zásahu do vlastnickým práv majitelů pozemků resp. porostů na těchto pozemcích, kterých je dotčeno cca 240. Veškerá údržba zeleně bude podléhat nutnému souhlasu příslušného správního orgánu a to včetně nakládání s odstraněnou dřevní hmotou. Nejvíce pozemků vlastní město Hluboká nad Vltavou.

Kompenzace za toto omezení není zmiňována. Tento návrh byl dále poskytnut RNDr. Hodovskému se žádostí o zhodnocení. Z odborného vyjádření vyplývá nedoporučení plánu péče v předložené podobě, zdůvodnění je dokumentováno. Rada zmocnila starostu města k podání námitek na Krajský úřad s příslušným zdůvodněním.

- V souvislosti s předpokládaným zahájením výstavby odpočinkového zázemí Domova důchodců byla řešena i otázka stávající stavby čp. 79 na Masarykově ulici. Rada byla seznámena s možnými variantami: odstranění celé stavby, odstranění stavby s ponecháním štítu do ulice, a ponechání stavby a její rekonstrukce. Rada doporučila stavení komisi konzultovat problematiku s arch. Bartákem.

- Rada města vydala souhlas s trasou turistického vláčku, který by zajišťoval dopravu turistů z centrálního parkoviště na zámek formou okružní jízdy.

- Rada souhlasí s rozdělením prostředků z loterií a VHP do sportu a tělovýchovy ve městě takto: TJ Hluboká obdrží 40%, TJ Sokol 35 % a ostatní 25 %.

- MUDr. Toušek informoval, že se na Hluboké konají Dny jihočeského kardiocentra.

- Rada souhlasí s provedením opatření k zachycení povrchových vod na pozemcích města v obci Líšnice.

Návštěva prezidenta Tatarstánu

V pondělí 15. dubna 2013 jsme v RRC Hluboká uvítali vládní delegaci Republiky Tatarstán (Ruská federace), vedenou prezidentem Rustamem Minnichanovem. Návštěva byla součástí programu oficiální státní návštěvy v České republice a Jihočeském kraji.

Vzácné hosty, včetně velvyslance Ruské federace v ČR, pana Borise Kiseleva přivítali v RRC Hluboká tradičním českým obyčejem – chlebem a solí – starosta města Hluboká nad Vltavou Tomáš Jirsa, místostarosta města Pavel Dlouhý a generální ředitel RRC Hluboká Karel Hájek. Slavnostní večere v RRC Hluboká se kromě tatarských hostů zúčastnili také ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba a představitelé Jihočeské hospodářské komory a Regionální agrární komory Jihočeského kraje. Ministr Martin Kuba v krátkém proslovu zdůraznil, že si návštěvy delegace, vedené prezidentem Minnichanovem, velmi váží a považují ji za

další prohloubení vzájemných hospodářských vztahů, zejména v oblasti strojírenství a zemědělství, mezi Českou republikou a tímto ekonomicky významným regionem. Prezident Minnichanov ocenil průběh návštěvy v Jižních Čechách a v Hluboké nad Vltavou a konstatoval, že tato návštěva významně přispěla k upevnění dosavadní spolupráce.

Příjemný večer v RRC Hluboká byl umocněn také prohlídkou osvětlených zámeckých zahrad s výhledem na panorama večerní českobudějovické kotliny.

Ukončení návštěvy vládní delegace Tatarstánu v RRC Hluboká provázela spokojenost hostů s pobytem a službami v RRC Hluboká a prezident R. Minnichanov s potěšením převzal od generálního ředitele Karla Hájky dar v podobě specializovaného pobytu v RRC Hluboká.

Lucie Burianová,

Na foto s vlajčkami je prezident Rustam Minnichanov a ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba

HLASUJTE pro OSVĚTLENÍ PŘECHODU

Nadace ČEZ vyhlásila projekt na osvětlení přechodů pro chodce. Přechody, které budou osvětleny, budou vybrány hlasováním veřejnosti. V Hluboké nad Vltavou máme možnost hlasovat pro přechod přes silnici II/105 (přechod pod paneláky na cyklostezku do Munic).

Pokud chcete nechat osvětlit tento přechod, můžete mu dát svůj hlas na www.cezregiony.cz. Výsledky budou vyhlášeny do konce května 2013.

Děkuji, *ing. Tomáš Jirsa, starosta města*

Křivonoska 2013 – start v kempu Křivonoska u Hluboké nad Vltavou

Časový harmonogram: ■ 3. května 17:00 – 20:00 přejímka vozidel
v autokempu Křivonoska

■ 4. května 7:00 – 9:00 přejímka vozidel
10:00 rozprava s jezdci

■ 11:00 start soutěže

16:00 – 17:00 dojezd do cíle

20:00 společenský večer s vyhlášením výsledků

5. května od 8:00 odjezd účastníků

Trasa: 4. května – **Start v 11 hodin – kemp Křivonoska**
Hluboká n. Vltavou, Zámostí, Lhotice, Kolný, Velechvín, Lišov
(zkouška)

Hvozdec, Zvíkov, Ortvínovice, Hlincova Hora, Rudolfov,
Nové Vráto, Nemanice, České Budějovice
Náměstí Přemysla Otakara II. (od 12 hodin výstava)

II. etapa od 14 hodin: Start na Náměstí Přemysla Otakara II.
■ Šindlový Dvory, Mokré, Kaliště u Lipí, Lipí, Habří, Kvítkovice,
Jankov, Holašovice (zkouška)

■ Zábोří, Strýčice, Radošovice, Dehtáře, Čejkovice, Lovecký
zámček Ohrada, kemp Křivonoska (CÍL)

Rybářské závody Hluboká nad Vltavou na Pískovně 11.5.2013 (sobota)

ČRS MO Hluboká nad Vltavou pořádá při příležitosti 90 let vzniku
organizace rybářské závody na česlů revíru č. 421 073 – Pískovna, která se nachází mezi
Hlubokou a Bavorovicemi.

Účast na závodech:

Závodů se může účastnit každý rybař s platnou povolenkou pro tento revír 421 073 (Vltava 21-22).

Startovní: dospělí a mládež do 18 let 200,- Kč, děti do 15 let 100,- Kč

Registrace: 7:00 - 8:00 - při registraci (zápisu) je nutné předložit rybářský lístek s platnou povolenkou!

- pro omezenou kapacitu (60 míst) je vhodná rezervace
na čísle 721 835 824 - Jaroslav Sochor
- přednost při registraci mají zaregistrovaní závodníci
- po naplnění kapacity závodu (60 míst) bude registrace ukončena.

1. kolo: 8:00 - 11:00 hod

od 11 - 12 hod přestávka, výměna míst

2. kolo: 12:00 - 15:00 hod

od 16 hod. vyhlášení výsledků závodů

Každý účastník závodu na vlastní nebezpečí a není ze strany pořadatelů nijak pojištěn.

Pravidla:

Závodník si při registraci vylosuje místa na obě dvě závodní kola, která se zapisí do bodovací listiny.

Způsob lovu: položená, plováka, feeder. Závodí se na jednu udičku s jedním nebo dvěma návazci
s jednoduchými háčky. Povoleno nástrahy dle rybářského řádu.
Zakrmování před závody je zakázáno! Vlnadit je možné pouze pomocí krmítek během závodu.
S ulovenou rybou se manipuluje, je-li to zapotřebí, na podložce (stůl) zvlášť a po změření a
odsouhlasení rozhodčím se vrátí vodě, nebo si ji závodník ponechá – dle rybářského řádu.

Bodování: - boduje se ulovená ušlechtilá ryba a to: 1cm délky = 1 bod,

- **POZOR!** - bílá ryba a to: cejn, pírka, plíseň a oklejš se bodují pouze 1 ks = 1 bod.

Vyhodnocení - rozdělení cen: - po vyhodnocení bodovací listiny bude stanoveno pořadí
závodníků. Podle pořadí si závodník vybere cenu dle uvážení - největší počet bodů (absolutní vítěz) -
dále ostatní v pořadí. Zvláštní ceny za nejlepší ulovenou rybu, největší počet ryb a nejlepší závodník
do 15 - 8 let (tyto ceny budou určeny). Bude zajištěno 25 hodnotných cen pro ty nejlepší. V případě
rovnosti bodů rozhoduje největší ulovená ryba.

Protesty max. 15 min po skončení závodního kola proti kauci 300,- Kč - v případě neoprávněného
protestu o kterém rozhodne organizátor závodu, kauce propadá.

Další informace: Do revíru bude před závody nasazen kapr Občerstvení na místě zajištěno (pivo,
nealko, klobásy), další dotazy ohledně průběhu závodu na čísle 721 952 752 - Václav Čížek.

Závody se konají za každého počasí!

Přímou okolo pískovny vede cyklistická stezka a proto je zde zákaz vjezdu motorových vozidel,
možnost parkovat zde: <http://mapy.cz/s/bu/v> nebo <http://mapy.cz/s/bu/v>

Budeme se těšit na Vaši účast! Petrův zdar!!!

Sponzoři závodů

Dávejte si pozor na to, koho zvete do domu!!

Zákaz podomního prodeje ???

Vesnice a města všech regionů bojí proti nájezdům podomních prodejců. Jejich obtěžování provázená nekalými praktikami jsou mnohde omezována vyhláškami. **Víte, že do bytu nemusíte nikoho vpustit, a pokud se tak stane a prodejce odmítá i po vyzvání opustit byt nebo dům, je třeba zavolat policii?**

Naprostý zákaz podomního prodeje je podle zástupců obcí zřejmě jediná ochrana. V mnoha místech zaznamenali špatné zkušenosti s prodejci energií, kteří především s důchodci jednají nevybíravým způsobem. Důvěřiví a méně ostražití starší lidé pak podepsali pod velkým tlakem zdánlivě výhodnou smlouvu. V mnoha místech tak na zasedáních města vydali zastupitelstva obcí Naprostý zákaz podomního prodeje. *Stalo se tak na doporučení a přání spousty místních lidí. Měli s prodejci špatnou zkušenost, podotýkají starostové. S podobným zákazem přišla již na podzim loňského roku řada obcí na Moravě. Důvodem byla ochrana místních lidí před distributory energií. Města a vesnice dříve trpěly nájezdy obchodníků a podvodníků, kteří se rozeběhli po domácnostech. Chodili snad každý týden s nabídkami na levnější energii, mobilní telefony nebo prodej čehokoliv, svěřila se jedna z občanek.*

Stejně tak důležité je kontrolovat nabídky, které vám dojdou poštou, e-mailem či telefonem. Pozor, i pouze ústně po telefonu můžete uzavřít velmi nevýhodnou smlouvu!

10 rad při návštěvě podomního prodejce

Nenechte se nachytat! Seznamte se s deseti zásadami, které vám pomohou vyzrát na všechny neseriózní obchodníky, jejich nekalé praktiky či rádoby výhodné nabídky.

Chceme vás ochránit před případným zklamáním, které zažili někteří občané, když uvěřili neserióznímu prodejci energie.

Proto vám radíme:

- **Lépe předcházet nemoci, než ji léčit.** Ověřte si, jestli osoba, která vás navštívila, opravdu pracuje pro firmu, na kterou se odvolává. Zjistěte si, zda se jedná o důvěryhodnou a spolehlivou firmu, u které nehrozí více rizik než výhod.
- **Nic se nejláká, jak se to upeče.** Nic nemusíte prodejci, který vás navštívil, podepisovat hned!!! Vezměte si čas na rozmyšlenou. Pokud je prodejce solidní, bude toto vaše přání respektovat.
- **Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají.** Nenechte se zlákat obecnou nabídkou prodejce na levnější energii. Požadujte konkrétní kalkulaci, která bude vycházet z vaší skutečné spotřeby energie a budou v ní zahrnuty veškeré poplatky.
- **Co je psáno, to je dáno.** Nespoléhejte pouze na slova prodejce, který vás navštívil. Požadujte nabídku v písemné podobě, včetně kalkulace, návrhu smlouvy, smluvních podmínek a platného ceníku.
- **Dvakrát měř a jednou řež.** Veškeré podklady si pečlivě prostudujte. Zjistěte si, zda vám nehrozí sankce v případě změny

podmínek smlouvy nebo ukončení smlouvy. Nebudete-li si něčím jistí, neváhejte a poraďte se s vaším stávajícím dodavatelem.

■ **Neříkej hop, dokud jsi nepřeskočil.** Ujistěte se, že nabízená cena je konečná. Prodejci energie často hovoří pouze o ceně za dodávku energie. K této ceně je však ještě nutné připočítat cenu za distribuci energie a další poplatky včetně daní.

■ **Koně chval teprve po měsíci.** Ověřte si, že nabídku rozumíte správně a že nabízená cena je konečná a platná pro celé smluvní období. Prodejci často slibují výhodné podmínky jen po omezenou část platnosti smlouvy.

■ **Jaký mlynář, takový mlýn.** Prověřte si předem kvalitu služeb potenciálního nového dodavatele, například zavoláním na jeho zákaznickou linku nebo zasláním dotazu e-mailem. Posuďte, zda to naplní vaše představy a sliby prodejce.

■ **Když dva dělají totéž, není to totéž.** Zvažte, co můžete změnou dodavatele energie získat a co případně ztratit. Nezapomeňte vzít v úvahu zákaznické služby a výhody, na které jste zvyklí u vašeho stávajícího dodavatele.

■ **Důvěřuj, ale prověřuj.** Ujistěte se, že nepodstupujete velké riziko. Je prodejce důvěryhodným partnerem pro dodávku potřebné energie? Poraďte se s vaším stávajícím dodavatelem, s rodinou anebo s lidmi ve vašem okolí a zjistěte jejich zkušenosti.

Až do poloviny května je možné získat dotace na rozvoj Hlubocko - Lišovsko

Více než čtyři a půl milionu korun rozdělí mezi

žadatele na svém území Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko. Od 18. dubna je vyhlášena osmá výzva, z níž mohou obce, podnikatelé, církve i neziskové organizace na území Hlubocko – Lišovsko získat dotace na nejrůznější projekty.

Budou vyhlášeny celkem tři fiche, tedy oblasti, do nichž je možné žádost o dotaci předložit – obnova a rozvoj vesnic, ochrana a rozvoj kulturního dědictví venkova a podpora zemědělství, uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko. O dotaci se tak mohou ucházet například projekty zaměřené na obnovu a rozvoj vesnic. Sem patří například rekonstrukce místních komunikací, rekonstrukce kanalizací, vodovodů a zlepšení vzhledu obcí, doplnil Lukáš Tryml. Dále bude možné získat dotaci na rekonstrukci kulturních památek, podporu stálých výstavních expozic a muzeí či tvorbu studií obnovy a využití kulturního dědictví venkova. O dotace budou bojovat i zemědělci. Zemědělci budou moci žádat na investice do zemědělských staveb a technologií určených pro živočišnou výrobu a pro rostlinnou výrobu, dodal Lukáš Tryml.

Výzva bude ukončena 14. května 2013. Ve čtvrtek 25. dubna se od 10.00 hodin koná na obecním úřadě na Borku seminář pro žadatele, kde se zájemci dozví více o pravidlech, která musí splnit, aby mohli žádost o dotaci předložit. Finanční prostředky pocházejí z Programu rozvoje venkova ČR, z osy IV, Leader. Rozděluje je však Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko. *Za posledních pět let jsme takto rozdělili už 37,6 milionů korun, uzavřel Lukáš Tryml. Dotaci mohou získat projekty realizované na území obcí Adamov, Borek, Hlincova Hora, Hluboká nad Vltavou, Hosín, Hrdějovice, Hůry, Hvozdec, Chotýčany, Jivno, Libín, Libnič, Lišov, Rudolfov, Ševětín, Štěpánovice, Úsilné, Vitín a Zvíkov.*

Prodej slepiček!!!

Drůbež Červený Hrádek, firma Dráb, opět prodává slepičky snáškových plemen Lohman hnědý, Tetra hnědá a Dominant žíhaný, kropenatý, černý, žlutý, modrý a bílý. Slepičky pouze z našeho odchovu!!

Stáří slepiček 16 – 18. týdnů cena 159 – 170 Kč / ks

– v začátku snášky 178 Kč/ks.

Prodeje se uskuteční: v sobotu 25. května 2013

Hluboká – u vlakového nádraží poblíž SOŠ el. – v 15 30 hod

Případné bližší informace tel: 728 605 840, 728 165 166, 415 740 719

Při prodeji slepiček – nová služba

– výkup králíčích kůže – cena 22-35 Kč/ks

Český design byl v Miláně k nakousnutí

Český design byl letos na Milánském design weeku, který probíhal od 9. do 14. dubna 2013, zastoupen hned dvěma expozicemi v Českém centru. Jak výstava prací studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, tak putovní expozice *Stolečku, prostří se* společnosti CZECHDESIGN vsadily na prezentaci produktů z několika oblastí, od designu skla přes porcelán, po oděvy nebo městský mobiliář.

Obě výstavy spolu úzce souvisely a působily na návštěvníky především intimní atmosférou, která šla pocítit hned několika smysly. První instalace s názvem *Bite Me Milan* studentů Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, čekala na milovníky designu hned u recepcce. Průhled prosklenou fasádou budovy stínila černá fólie s prořezaným vzorem ukrývající vystavené předměty uvnitř malé místnosti. Tato vzorovaná fólie pak nutila návštěvníky hledat v průřezech to, co bylo z dálky skryté. Jediným krokem do prostoru za sklem obestoupilo přítomné sladké aroma perníkové zdi, kde chybějící fragmenty perníkové skládanky nabízely průzory do světa exponátů. Každý návštěvník si navíc mohl kousek zdi vyloupnout a s chutí se do něj zakousnout.

Ve vedlejší místnosti již byla připravena hostina českého designu. Sváteční tabule *Stolečku, prostří se* servírovala bohaté menu porcelánu, skla, ale také bot nebo židlí od renomovaných firem jako jsou Ton či Bomma. Kurátor obou expozic, Michael Vašků, chtěl podle svých slov vytvořit lehe pohádkovou atmosféru, která bude působit na všechny smysly.

Koncem Milánského design weeku však tyto výstavy nekončí. Obyvatelé i návštěvníci lombardské metropole měli možnost se přijít podívat na výtvoř českého designu až do konce dubna.

Barbora Koubková, rodačka z Hluboké

Zeptali jsme se Barbory Koubkové, jak se stalo, že se dostala k tak zajímavé práci. Odpověděla nám:

Jsem studentkou 4. ročníku Univerzity Tomáše Bati, konkrétně oboru Marketingové komunikace. K možnosti připravovat a následně realizovat výstavu *Bite Me Milan* jsem se dostala právě díky mé univerzitě a Fakultě multimediálních komunikací.

Společně s týmem studentů designu jsme získali nabídku pracovat pod vedením architekta Michaela Vašků na projektu, který jsme později nazvali *Bite Me Milan*. Cílem našeho snažení bylo vytvořit unikátní výstavu se studentským duchem, která by mohla v tom nejlepším světle reprezentovat jak univerzitu, tak nás – studenty (*Bite Me Milan* lze z angličtiny přeložit jako »Kousni si, Miláno« nebo také trochu odvážně »Trhni si, Miláno«).

Pro mě osobně to byla výzva, sama jsem se nikdy na tak velkém projektu nepodílela. Jen pro informaci – výstava *Bite Me Milan* probíhala v rámci jednoho z největších týdnů designu na světě – na Milan Design Week. Jak je uvedeno v tiskové zprávě, naše výstava byla pojata v pohádkovém duchu a hrála si s návštěvníkovými smysly.

Marketingový tým, kterého jsem byla součástí, se v Miláně mimo jiné podílel na takovém tom »dělání rozruchu« a to skrze umísťování perníkových kousků na nejrůznější objekty na ulici, stejně tomu bylo s plakáty atp.

Z vlastního úhlu pohledu věřím, že jsme byli úspěšní.

MUDR. VLADIMÍR VIKTORA

praktický lékař pro děti a dorost

oznamuje zahájení činnosti od 2. května 2013.

Provoz ordinace bude v dosavadních prostorách dětského oddělení
tel.: 387 966 200

Ordinační hodiny:

	pro nemocné	pro zvané	poradna pro kojence
pondělí	12.30 – 15.30		
úterý	7.30 – 9.30		9.30 – 10.30
středa	15.00 – 17.00	13.00 – 15.00	
čtvrtek	12.30 – 14.30		11.30 – 12.30
pátek	7.30 – 9.30		

Telekontaktní tísňová péče

Telekontaktní sociální služba je automatický systém tísňového volání pomoci bezdrátového tlačítka v případě tíživé sociální situace, zhoršení zdravotního stavu, pádu. Tato služba je poskytována nepřetržitě uživatelům, kteří jsou z důvodu vysokého věku, nemoci, postižení nebo sociální osamělosti trvale či přechodně znevýhodněni. Bezdrátové tlačítko umožňuje z jakéhokoli místa v bytě spojení s centrálním dispečinkem, který zajistí okamžitou pomoc!

V současné době je možné využívat dva typy zařízení. Na pevnou telefonní linku a pomocí mobilního operátora (není potřeba žádný telefon). Služba je poskytována 24 hodin denně pomocí dispečinku, který obsluhuje kvalifikovaný zdravotnický personál.

V jakých situacích tísňové volání pomůže?

- Při náhlém zhoršení zdravotního stavu
- Nemohu si vzpomenout na telefonní číslo Záchrané služby, Policie, Lékařské pohotovosti, Hasičů...
- Pokud upadnu a nemohu sám(a) vstát
- Při napadení
- Pokud se nemohu dovolat žádné pomoci

Informace: Bc. Anna Litvanová, DiS., vedoucí a sociální pracovnice TKP
Telefon: 380 712 370 mobil: 736 634 493

Nabídka na využití telekontaktní tísňové péče

Domy s pečovatelskou službou o.p.s. Český Krumlov provozují systém tísňového volání pro obyvatele nejen v Českém Krumlově, ale i v okolí.

Proto si Vás dovoluujeme oslovit touto formou sociální služby spočívající v nepřetržité, dlouhodobé a odborné pomoci lidem, kteří jsou v důsledku nemoci, vysokého věku, postižení nebo zdravotních obtíží a sociální osamělosti trvale či přechodně znevýhodněni. Jedná se o systém tísňového volání umožňující uživatelům spojení s dispečinkem s nepřetržitou službou. V případě nouze se jediným zmáčknutím tlačítka dálkového ovladače ve velikosti krabičky od zápalek spojíte s obsluhou centrálního dispečinku. Ten funguje nepřetržitě 24 hodin denně a zajistí okamžitou pomoc týkající se nejen problémů zdravotní či sociální povahy, ale například i při ohrožení požárem, povodněmi atp.

Tato služba je poskytována na základě smluvního vztahu mezi klientem a poskytovatelem – Domy s pečovatelskou službou o.p.s. V Českém Krumlově.

Zájemci, který se rozhodne pro kontaktní tísňovou péči nabízíme několik typů zařízení:

- zařízení, které pracuje ve spolupráci s pevnou telefonní linkou a je situováno do prostor bytu, *poplatek činí 300 Kč / klient a měsíc, instalační poplatek 2200 Kč*
- GSM zařízení pomocí mobilního situované také do prostor bytu, *poplatek činí 400 Kč / klient a měsíc, instalační poplatek 2200 Kč.*
- GSM zařízení, které může klient nosit sebou stále, není omezeno jen na prostory bytu. Klient může zmáčknout tlačítko kdekoli se právě nachází a bude mu poskytnuta pomoc. *Poplatek činí 400/ klient a měsíc, instalační poplatek 1000.* V základní nabídce není čidlo pohybu. Poplatek za instalaci je cca 2500 Kč plus cestovné. Bližší informace o službě a podmínkách Vám poskytne Bc. Anna Litvanová, DiS – Vedoucí dispečinku Telekontaktní tísňové péče a sociální pracovník v Českém Krumlově na tel. 380 712 370 nebo na mobilním čísle 736 634 493.

Šárka je výtvarnice a vypadá jako něžná bytost. Až po chvíli si uvědomíte, že zřejmě má hodně vytrvalosti, protože její řemeslo není jen o tom, že by v něžných prstíkách držela malířský štětec. To když vám líčí, jak umělecky ztvárnit interiér koupelny třeba keramickou mozaikou nebo benátským štukem. Že to znamená začít u hrubých prací, a pak teprve obkládáním keramikou, anebo nanášením vrstev materiálu – a hlavně s velkou fantazií – vytvořit efektní prostor. A že výsledek stojí pořádné úsilí. Stejně tak udělat pokojíček pro holčičky znamená nejdřív vymalovat stěny třeba pohádkově modrou a bílou, jako obloha, pak vykoulit skříně a nábytek v podobném tónu a teprve jako poslední tečku si může malá slečna pověsit nad postel Šárčin obrázek s květinami.

Takže Šárka je něco jako malíř – natěrač – umělec.

Povídali jsme si v Šárčině ateliéru v domku v Zámostí, nedaleko Vltavy a s výhledem na zámek. Domek jak dělaný pro umělce. Však také dům, ve kterém rodina bydlí, nezapře výtvarného ducha. Je v něm velice příjemně a máte na co koukat. Dobře vymyšlený interiér, příjemná zákoutí a zátiší, spousta knih, obrazů, uměleckých předmětů, velký dřevěný stůl a na něm hrnek s dobrým káfé.

Ateliér je prostorný, už proto, že se v něm nemalují jen obrázky, ale vyrábí také nábytek do dětských pokojíků. Třeba skříně, která je v pase zúžená – je skvělé, že už nemusí být všechno typizovaně pravoúhlé. Věřím tomu, že pokud vyrůstáte v originálním pokojíčku, jaký nemá žádná jiná holčička nebo kluk, budete také originální. Komody, truhly na hračky, police nebo skřínky pomalu je Šárka barvami a doplňuje motivem pro dětský svět plný fantazie. Svoje výrobky právě začíná dodávat do prodejny *Česká řemesla* v Českém Krumlově.

Na fotografii Jana Pirgla: Šárka (Guffanti) Rubicková

Malujete od dětství? Za to, že jsem se dostala k malování, vděčím ak. malíři Milanu Peterkovi, ten hodně ovlivnil můj život. Když jsem byla v první třídě, přišel k nám do hodiny a vlastně si mě tam našel. Chodila jsem pak k němu do ateliéru po celou základní školu a ještě i během střední školy, to už jsem ale měla méně času. Trávila jsem u něj čas společně se staršími dětmi, on třeba připravoval studenty na studium architektury. Ale cítila jsem se tam vždycky dobře i jako nejmenší mezi velkými.

Po základní škole mi tehdy nezbylo nic jiného, než vystudovat strojní průmyslovku, přestože po celou tu dobu jsem toužila jít na nějakou uměleckou školu. Ale i sám pan Peterka mi říkal, jak malá šance je se tam dostat. Po maturitě jsem dělala talentové zkoušky na tři vysoké školy uměleckého směru. Zkusila jsem UMRUM v Olomouci, pedagogickou výtvarnou v Plzni, a v Ostravě obor animovaný film. Nevzali mě ani na jednu – a já v té době na malování trochu zanevřela, byla jsem zklamaná, i jsem tak nějak objevila, že ty zkoušky nebyly úplně spravedlivé a těžko jsem se s tím vyrovnávala. Byl to pro mě takový přelom. Měla jsem maturitu z oboru, kterému jsem se nechtěla věnovat, bylo čerstvě po revoluci a já nevěděla, co vlastně dělat. Ale naskytla se mi příležitost, že jsem mohla odjet jako au pair do Německa, žila tam moje teta, a tak jsem tam přes prázdniny šla pracovat. A už jsem zůstala. Našla jsem si další práci, přes den pracovala a večerně zůstovala němčinu.

A pak jsem se seznámila s mým prvním mužem...

A kdy si vás malování zase našlo? Asi po 4 letech, kdy jsem vůbec nevzala štětec do ruky, jsem zase začala. Prostě si mě malování přitáhlo, zřejmě jsem si to v sobě nějak srovnala a řekla jsem si, dobře, budu malovat sama, když už to tak má být.

V Německu jsem to dotáhla k první samostatné výstavě, vystavovala jsem v roce 1997 v Mnichově – Strasslach, a celoročně vystavovali mé obrazy v galerii Kunsthaus Fürstenried v Mnichově. Když jsem přišla zpátky do Čech, v roce 2003, vystavovala jsem v hlubocké Panoramě a u Lidie Nastašinské v Budějovicích a na společných výstavách v budějovické Solnici a galerii AVE.

Pak jsem čekala druhé miminko a mám pocit, že dnes bych už samostatnou výstavu dohromady nedala, protože obrazy dneska skoro nemaluji. Mám trošku jiný okruh zájmů, a dnes lidé klasické obrazy moc nekupují. Zjistila jsem, že žádané jsou trochu jiné záležitosti. Nicméně to, co dělám dnes, maluju – i když na

zdi – je umělecká činnost pro mě, a já se v tom příjemně vyžívám, a je to něco, co lidé potřebují a chtějí. Pořídí svým dětem vymalovaný pokojíček a do něj originální nábytek. Nebo si vymyslí něco pro ozvláštňování svého interiéru. Baví mě to a z mých realizací mám radost a věřím, že i ti, kteří v nich žijí.

Co všechno děláte? Začala jsem dětskými pokojíčky. Znamená to zároveň udělat nábytek a nástěnné malby. Děláním teď zrovna Piráty z Karibiku, nábytek i zdi klučího pokoje. Malba na stěnu dokáže vytvořit osobitý design, který je v harmonii se zařízením místnosti.

Zvláštnost nástěnné malby vynikne samozřejmě i v jiných částech domu, v obývacím pokoji, hale, ložnici, takže i interiér pro dospělá získá nějaký zvláštní efekt. Třeba přechodem obrazů ze stropu na stěnu, trojrozměrnou iluzi, různé pohledy do krajiny nebo falešné dveře, sloupce nebo můžete do nástěnné malby zakomponovat stávající nábytek. Možné je prakticky vše, záleží jen na vaší fantazii.

Dnes jsou také moderní metody, jak nanést různé umělecké povrchy pro dekorativní úpravy stěn. Travertino například dokonale imituje vzhled přírodního kamene v rozmanitých podobách. Nebo benátský a marocký štuk, speciální dekorativní techniky dodávají interiéru eleganci a dojem luxusu a výjimečnosti. Historie benátského štku sahá až do nejvíce

starověkého Říma, byla to směs vápence a drceného mramoru, která po vytvrdnutí odolávala dobře vlhkosti a používala se v časech italské renesance a v benátských palácích. Díky moderním materiálům je dnešní aplikace mnohem jednodušší. A přitom je vedle své exkluzivity také praktický – má hladký povrch, na kterém se nedrží prach a nevyžaduje prakticky žádnou údržbu. Velkou výhodou této technologie je možnost kopírovat téměř jakýkoliv tvar a jakkoliv členitý podklad, třeba i sloup, výklenky, a drží na jakémkoli podkladovém materiálu. Odolává vlhkosti, proto je možné ho aplikovat třeba v koupelnách a kuchyních. Po zaschnutí a vyleštění dokonale imituje antické dekorace, plastické reliéfy a mramorovým efektem.

Kvalitní materiál беру od firmy, která má italské produkty, nakupuji u nich buď v Praze nebo Plzni, našla jsem si ji přes zkušenosti jednoho známého a osvědčila se.

Kde bychom vaše práce mohli potkat? Ruční nástěnné malby je možné realizovat prakticky všude. Malby na stěnu krásně dotvoří prostory bytů, ale i restaurací, kaváren, všude tam, kde návštěvníky zaujme netradiční a originální doplněk.

Tady na Hluboké se s mými delfiny koupete na letní plovárně. V ložnicích školky v Záměstí jsem dětem vytvořila obrazy jara, léta, podzimu a zimy. V technické budově na Hněvkovické přehradě jsem namalovala na zeď realistické obrazy jednotlivých vodních elektráren vltavské vodní cesty – je jich devět od Lipna až po Vrané.

Nejdál jsem pracovala ve Volyni, koupelnu z mozaiky a marockého štku, což je jíl, speciálně hašené vápno, mramorový prášek a přírodní pigment natažený ve dvou vrstvách na savém podkladu, dají se s tím potáhnout umyvadla i vany, různé odkladové plochy v koupelně nebo třeba i vázy a předměty. Metoda zase pochází z antiky a Marokánci a Římané tak obkládali cisterny na vodu, lázně. Hotový marocký štuk nepropouští vodu a je antibakteriální.

Momentálně budu dělat podstavce pro sochy budějovického arch. Malce. Budou z travertinu.

Tak vidím, že nakonec malujete a tvoříte, tak, jak jste si v dětství přála...

Pokud vás v životě objeví někdo, kdo vám dá směr, je to důležité a je to štěstí – i když nevěřím, že jsou to náhody. Asi je nutné mít to přání v sobě. Chtít, usilovat a celou dobu si za tím jít. Pochopila jsem, že nic jiného, žádná jiná práce mi tu radost nedává. Dnes si uvědomuju, že jsem se tehdy zaměřila jenom na tu výtvarnou školu a přitom jsem možná mohla zkusit pokračovat třeba na architekturu. Já se bála, netroufala jsem si, a dneska mě to mrzí, mohlo to vyjít a možná bych k tomu měla docela blízko. Ani ke studiu v Německu na výtvarném oboru jsem se nakonec neodhodlala. Prostě každý to máme v sobě uděláno jinak, jenže... pokud ve vás nějaká touha je, stejně si vás nakonec najde...

Moje práce mě baví, je různorodá, originální, nemám ráda moderní chladné prostory, beton, sklo, ocel, přijde mi to deprimující. Já barvy od malička miluju. A myslím si – vím to – že má na člověka obrovský vliv, ta barevnost kolem nás.

Kontakt: Šárka (Guffanti) Rubicková, <http://www.atelierfantazie.cz>
Tel.: 777 267 313

Foto Jan Pirgl a archiv Šárky (Guffanti) Rubickové

Nové expozice v zoo! Už brzy!

Do hlubocké zoo chodíme buď s dětmi, nebo vnoučátky, pokud potřebujeme k návštěvě osvědčený důvod. Ale upřímně řečeno, ráda tam chodím i sama, či s dospělými přáteli – a vždycky je to balzám na duši. ZOO je totiž přívětivá nejen k lidem, ale i zvířátkům, v létě i v zimě, a všechno je tu tak nějak správně vyváжено. A pokaždé ulovíte nový zážitek. Ať už s miniopičkou ve vlasech, veselými vydrami, roztomilými psouny nebo když se zvážíte na váze a vážíte jako hroch.

Když jsme si jednou zašli na oběd do prosklené restaurace s návštěvou postarších příbuzných a během polévky za okny sledovali velmi aktivní milostný život, který nám předváděly lamy, mužská část příbuzenstva trochu posmutněla a ponořila se do sebe. Avšak tetička Eliška, pražská dáma jako vždy v kloboučku, která zřejmě ve svých 88 letech už asi občas pomyslí na druhý břeh, vyslovila přání: *V příštím životě bych chtěla být lamou!*

Pojďte s námi na procházku novou částí areálu zoo

Hlubocká zoo prochází už pár let proměnami, a ta poslední, co bude do měsíce dokončena, bude opravdu velkolepá. Procházeli jsme stavbou koncem dubna, a uprostřed tygřího výběhu jsme hodně do hloubky pochopili podmínku RNDr. Roman Kössla, který si vymínil: *Přijďte v gumovkách!*

Stavbu provádí firma K-Bulding, což je klasická stavební firma. Pan Kössl si ji chválí, že i atypické stavby pro zvířata zvládá skvěle, za dobrou spolupráci vděčí stavbyvedoucímu Janu Novákovi. Prý pomáhá řešit spoustu věcí, detaily promýšlí dopředu a nic ho nezaskočí. Protože jako vždy a při každé stavbě se objevují různé problémy, natož s ohledem na zvláštní požadavky a potřeby neobvyklých zvířecích obyvatel. Sám stavbyvedoucí připustil, že práce pro zoo je zajímavá a těší ho.

Orlí skalní

Voliéra pro orly skalní je téměř hotová, vysoká skoro 14 metrů, zbývá doplnit vnitřní vybavení a dosadit zeleň, k dispozici bude i jezírko a zurčící voda. A nebojte se – horní otvor klece má pletivo – i když zdálky to tak nevypadá – orlí neuletí. V rozsoše stromu budou mít hnízdo. Manželský pár orlů je připraven, přes rok čeká v menší voliéře, ale jelikož jsou mladí a na hnízdění mají ještě čas, rádi si na nový byt počkají. Jistě se jim bude v přepychové voliéře líbit. Přijeli k nám z Tallinu z Estonska. A možná se na ně občas zalítnou shora podívat i jejich kamarádi – orlí mořští! Víte, že hnízdí na Hlubocku na více místech a vidět je tak můžete i v okolí rybníků Bezdrev a Munický?

Kamzíci

Přicházíme k výběhu pro kamzíky, na které čekají přímo hory a skály, navíc tady mají výběh velký 1200 m². Na jeho úpatí se jim staví dřevěná stáj. Kamzíci do zoo teprve přicestují, protože provizorně umístění být nemohou. Zřejmě si zde dají schůzku z různých míst Evropy, pravděpodobně to bude z rakouských a německých zoo. V tomto čase právě zoologové z Ohrady intenzivně jednají se zahraničními kolegy.

a vyjednávají přírůstky. Získáváme mnoho nových zvířat a všechny jsou ze zoologických zahrad, není to žádný odchyt volně žijících zvířat, říká Roman Kössl. Předběžná domluva se zoo v Innsbrucku, Salzburgu a Mnichově by také zaručila, aby zvířata nebyla poskládána příbuzensky.

Stádečko kamzíků pravděpodobně bude složeno ze 3 – 5 ks. Jak jsme se dozvěděli, musí v něm být jeden samec a minimálně 2 samice, zkušený kolegové varovali, že vůbec nelze chovat jen pár, samičku by zamilovaný samec prostě uhnal. (Šťastná to kamzice!) Takže je nutné, aby alespoň dvě kamzíci dámy měly občas chvilku se prostrídat, a ta jedna se vždy na chvilku (s migrénou) uchýlila do ústraní.

Medvědi

Zoo se opravdu za poslední léta rozrůstá a nyní už ubytovává nejen místní evropská zvířata, ale blíží se k dalším zvířecím druhům, žijícím dál od nás. Už dosáhla až do východní a jihovýchodní Evropy, střední Asie a na Dálný východ. Například přibudou sibiřští tygři.

A medvědi? Nebudou to ti velcí, naopak, nový domov v zoo Hluboká najdou menší drobnější medvědi, jsou hodně světlí, druh se nazývá medvěd hnědý plavý, s krásným latinským jménem Isabelína. Právě v místě, kde stojíme, bude neprůhledné oplocení, aby měli kousek klidu.

Jinak je jejich výběh z velké části možné obejít a nahlížet, jak to mají uvnitř hezké, i se stromy na šplhání a celkovou plochou 800 m². Suché stromy s větvemi trochu připomínají kulisy jurského parku, ale raptory naštěstí zoo ještě nesehnala. Stěny budou pojednány jako skály a na odpočinková místa s výhledem přijde lavička, aby návštěvníci mohli usednout a kochat se.

Na medvědy bude nejlepší výhled zdola, protože podle pravidel zoologických zahrad – pohled na zvířata shora dolů je vždycky špatně. Zvláště medvědi jsou koumáci a hned vymyslí, jak budou panáčkovat pod

zdí a žebrot. A to není dobře pro jejich žaludky, a proto zeď bude osázena a porostlá bujnou vegetací. Pohled zdola nahoru do kopce bude tak zaměřen do zeleně, a protože jsme jakoby na vrcholcích hor, bude tam i nějaká kosodřevina a kameny a obloha – máme třeba pro děti poučení

jednou za čas je potřeba vyměnit i suché dřeviny, i když jsou suché stromy uloženy v betonových patkách, aby rychle neuhnívaly, ale samozřejmě mají jenom dočasnou životnost. A i když suché stromy u medvědů připomínají smutný pohled na šumavské hvozdzy, nejsou ze Šumavy.

o tom, jak to asi vypadá nahoře v horách, kde by takového mědu Bědu mohli potkat. Jsou tady suché smrky, po kterých budou medvědi šplhat, na zemi ležící kmeny, živá zeleň a vůbec to bude takový přírodní výběh hezký na pohled. Medvědi budou mít i jezírko.

Pozorovatelný k výběhům jsou zajímavě řešeny – vždycky je totiž dobré, když na sebe výběhy a ubikace navazují a není dobré mezi dělat ostré rohy, takže tato odpočinková místa jsou využívána do posledního metru.

Svišti svišti

Další, malý výběh bude rájem pro sviště, jsou to také horští sousedi kamzíků, takže se tak trochu podělí o hlubocké Alpy. I pro návštěvníky vede cesta do kopce, na vrcholky hor – krásný výhled shora a zároveň se využije prostoru pod kopcem pro ubikace zvířat, neboť s místem je nutno šetřit. Shora právě nahlížíme do budoucího bydliště zajímavé šelmy – rosomáka, samozřejmě bude k vidění i zblízka, při procházce okolo. Každý z páru rosomáků bude mít svůj box a pak společný prostor.

Parametry, jak velké mají být zvířecí ubikace a výběhy existují, norma ústřední komise na ochranu zvířat vznikla poté, kdy si Ministerstvo zemědělství nechalo od odborníků vytvořit různá doporučení, mimo jiné i minimální velikosti výběhů. Zoo Hluboká je překračuje a překračuje i o něco nadsazenější doporučené hodnoty světové asociace zoologických zahrad.

Bude možné vidět, co se děje uvnitř ubikací? Ano, zřejmě u medvědů a plánujeme i jinde. Zatím nikoli přenos kamerami na web, ale v určitých místech budou dotykové obrazovky, určené pro děti, jednak pro plnění různých úkolů a testů a jednak se budou moci podívat dovnitř do pelíšků a ubikací, jaké mají zvířátka své »doma«.

Kdo vytvoří parkové a zahradní úpravy? Dělají se v rámci projektu a rozpočtu, K– BUILDING si na ně najal česko-budějovickou firmu Bártl s.r.o., mají s ní dobré zkušenosti. Udržování zeleně už pak zvládá zoo sama. Samozřejmě zeleň přímo ve zvířecích výbězích trpí víc. Je to tak, že

Ten jeden nejzelenější, co tam stojí, je vánoční strom z Budějovic, další dva jsou ze stromů, skácených před výstavištěm v Budějovicích. A zbytek je opravdu z lesa, zoo je dostalo od Městských lesů a rybníků ČB z nějaké prořezávky. Hluboká tentokrát žádný nevěnovala, zrovna nebyl k dispozici. Je dobře, že se zoo snaží využít takové stromy, které pokáceny být skutečně musely tak jako tak.

Zázemí

Nahlížíme do zázemí pro ošetřovatele, kam veřejnost nebude mít přístup. Bude tady malý dvorek, hnojiště, seník, a hlavně se odsud bude vstupovat k šelmám... Tak, aby tygři zádveří bylo pro jistotu trochu odděleno od veřejných prostor, aby sem někdo nepovolaný nezabloudil. Nachází se tady i oddělená marodka pro tygra, pokud by nějaké zvíře onemocnělo nebo se řešil jiný problém. Hup, a jsme v tygří kleci! Naštěstí zatím opuštěné. Klapací dvířka pro venkovní výběh. Také měďové tady budou mít trvale přístupné své brlohy pro zimní spánek. A ošetřovatelé budou vcházet do klecí ve chvíli, kdy zvířata oddělí ve výbězích. Zavřou si, a když otevrou dveře, ještě je uvnitř budou chránit mříže.

Poslední místností zázemí je strojovna, v níž je ukryt 50 m hluboký vrt, z něž se bude čerpat pro celý nový areál voda. Budou s ní napájet jezírka, příkopy, vodopády, zavlažovat rostliny. Přítomnost vody je velkorysá myšlenka nových ubikací – navíc voda dělá vždycky příjemné prostředí a zvířátka se budou moci v některých výbězích ráchat ve vodě.

Ošetřovatelé mají nějaké zkoušky, aby věděli, jak zacházet s tygry nebo medvědy? Je rozdíl mezi ošetřovatelem veverek a tygrů?

Teoreticky by být neměl, *usmívá se Roman Kössl*. Ošetřovatelé absolvovali školu – dnes je to střední integrovaná škola s maturitou, a člověk, který na tu školu chodí, by se tam měl naučit pracovat se všemi zvířaty – dejme tomu od hmyzu až po slona. Já tu školu absolvoval, je v Praze v Čakovicích, a veškerou praxi jsem si odbýval v pražské zoologické zahradě, takže já jsem skutečně vyučen v oboru. Bohužel dnes se v této škole otvírá třída pouze jednou za dva roky, a někteří ošetřovatelé

ji nemají. Dneska se už škola neváže na místa budoucího zaměstnání, jako když jsem do ní chodil já – měl jsem v kapse smlouvu se zoo Praha, že nastoupím. Jenže po maturitě jsem šel na vysokou, a tak jsem pracoval v pražské zoo jenom o prázdninách – a nakonec se dostal na Hlubokou.

Teoreticky by tedy každý ošetřovatel měl umět všechno, jenže máme tady absolventy středních zemědělských škol a musíme je zaučit. Jsou možnosti půlročních kurzů – např. Zemědělské univerzity v Praze nebo soukromých subjektů. Ale přece jenom nenahradí čtyři roky denního studia. My měli praxi po dva roky dva dny v týdnu, dva roky pak jeden den, takže jsme pravidelně pracovali u zvířat a učili se.

Tygři

Také tygři budou v páru. První tygr se u nás objeví do léta. Přistěhuje se k nám ze Dvora Králové, roční mladý samec s dobrým původem a samice bude z Ruska, moskevské zoo – a bude o rok mladší, měla by se právě narodit. Oba mají ještě předky blízké přírodě a nejsou to žádní kříženci, kteří se dnes často mezi sibiřskými tygry v zoologických zahradách vyskytují. Pravý tygr ussurijský.

Pokud by měli později mláďata, u nás by s rodiči dlouho nezůstala, stěhovala by se zase do jiné zoo.

Rozlehlý výběh bude mít skleněné průhledy, je to milé zvláště pro děti, ale i dospělí ocení možnost podívat se na zvířata »zblízka« a bez mříží, skoro si na ně »sáhnout«. Překvapením je ještě nízká zeď v dolní části výběhu tygrů, která nám sahá do pasu. Když se ptáme, zda i tady bude oddělovací sklo, dozvídáme se, že nikoli. Pod zdí na straně u tygrů bude jezírko s vodou. Tygři sice plavat umějí, ale vyskočit z vody a dostat se na zeď prý nezvládnou. Ani kdyby se domluvili a stoupli by si kamarádovi na ramena. Navíc tam bude ještě převis ve zdi a bezpečnostní zábrany.

A v zimě bude jezírko proteplováno, aby nezamrzlo. To všechno prý okoukali v zoo v Lipsku – pracovníci naší zoo právě tam hledali inspiraci, a to přímo na místě. Místní ošetřovatelé vyhnali tygry z výběhu a naši odborníci si všechno prohlédli zblízka. No, pohled do tygřího světa bude z tohoto místa úchvatný a možná to skoro půjde, podat si s tygříky packu.

A kdyby vypnuli proud a jezírko by zamrzlo? Tak je zavřeme do ubikace, nebojte, dají si říct. Tygr je velká kočka, naučí se, zavoláte a oni přijdou. Stačí bouchnout dvířky a už běží.

Tuhle praxi jsem získal právě v pražské zoo, kde jsem dělal na šelminci, tenkrát se mu říkalo lvinec. Stará budova, která už dnes neexistuje a tam jsem pracoval jako patnáctiletý klu. Bylo to moje první pracoviště, kam jsem přišel a začal se starat o tygry a lvy, říká Roman Kössl.

Jedna věc je, co dokážou zvířata, tuhle zkušenost sbírají odborníci léta ve všech zoo, jaké zábrany jsou nutné, odkud je ještě možné utéct a co už zvířata nevykoumají a nesvedou. Ale druhá věc jsou zlobiví návštěvníci. Když neuteče tygr, ještě dobře jim může spadnout do výběhu neposedné dítě či výrostek. Je potřeba dávat pozor na obou stranách výběhů.

Terária pro plazy

V pavilónu se právě činí malíři, veselá teplá oranžová barva a u hadů bude vymalováno. Terária pro plazy a želvy. Lidé budou chodit vnitřkem pavilónu a nahlížet do terárií, která budou zakryta zvenku makrolonem. Ale aby jim v zoo vylepšili už tak luxusní životní podmínky, na teplé měsíce se terária odkryjí a dovnitř bude proudit vzduch a přímo svítit jižní sluníčko – tím se prodlouží letní sezóna. Naši plazi, plazi z jihu Evropy,

želvy z jižní Evropy a želvy stepní. Bahenní želvy žijí ještě i na Slovensku, Maďarsku a Rakousku, tady budou mít k dispozici hluboký bazének, aby u dna mohly zimovat v nezámrzné hloubce.

Stepní zvířata Euroasie

Vedle tygrů narazíte na výběh pro sysly, dostanou malé golfové hřiště, na nich prý bydlí moc rádi. Malá letiště, travnatá hřiště, vyhovuje jim sečená krátká tráva. Malé stepní lišky, ze střední Asie až východní Evropy. Stáj pro perské gazely – stepní až polopouštní malé gazely, potřebují hodně sucha a tepla, proto je jejich výběh obrácen na jih, povrch pískový, aby rychle vysychal.

Byli jsme se podívat v prostoru travnatých stepí, kde v Uzbekistánu žijí, *vypráví náš průvodce*, obrovská rezervace Kyzylkum (v překladu Červená poušť), viděli jsme je hodně zdálky, jsou v přírodě velmi plaché.

Tímhle novinky po sedmi letech výstavby v areálu končí?

Já si myslím, že ne, *usmívá se RNDr. Kössl*, protože ještě máme hodně možností přímo v rámci areálu. I když se už nebudeme rozšiřovat za hranice současné zoo, novinek ještě bude přibývat. V návaznosti na tuto stavbu chystáme nový výběh pro vlky, protože momentálně máme v zoo jen dvě samice. S nimi přestěhujeme i rysy a na místě těch dvou starých výběhů, které opustí, máme v plánu pavilon věnovaný vodě. Různá akvária, terária, paludária, bažinária – to asi nebude hned, bude to dražší akce, ale plánovat a projektovat ji už můžeme. Další z možností rozvoje je prostor velkého výběhu s osly, který můžeme renovovat a také v dalších částech zoo bude možné leccos vylepšit.

Losí chlapeček Brutus

V nejzazším koutě u losa Brutuse naopak nechce zoo nic stavět, je tam hezký kus přírodního břehu rybníka, připomíná trochu lužní les. V zoo přemýšlejí, jak to místo citlivě využít, na jaře nádherně kvete a je to taková příjemná divočina. Mladému losovi budou dva roky a k nám přišel prostřednictvím pražské zoo, ale narodil se a žil v jejich stanici v Dolním Dobřejově na České Sibiři. Místní klima totiž prospívá zvířatům jako losi, nebo koně převalského, které potřebují aklimatizaci a jsou zvyklí na podobné podmínky v chladnějších stepích, takže se zde umísťují i chovné skupiny.

Brutus dostane časem dvě samičky, už jsou vybrané, zatím je v zoo znají pouze z fotografií. Vždycky je dobré, když jsou holky mladší, zoologické zahrady takhle mezi sebou často pořádají seznamku. U stáje má Brutus i malý dvoreček, kde může být později v klidu oddělena samice s mláďetem nebo naopak tam dostane azyl samec. Protože výběhem protéká přítok do Munického rybníka, má Brutus výhodu, že se může vodou brodit, což mají losi rádi, chodí přes náhon, na druhé straně ho bude lákat seník. Nicméně losi jsou listožravci, žerou listí, kůru ze stromů, jehličí... Jejich výživa je složitá – nicméně dnes už jednoduchá!

My se dřív učili vyvážit obsah sušeného listí a kůry do jejich krmiva, *dostane se nám vysvětlení od odborníka*, ale dnes už všechno řešíme granulami. Říká se tomu listožravec směs, listí, které má k dispozici ze stromů a jinak dostává k okusu vrbu. Je to zvíře náchylné na zažívací problémy, proto prosíme návštěvníky, aby mu nic nedávali, jakýkoli pamlsek, rohlík, cokoli, by mu udělalo velmi zle a je to velmi nebezpečné. Obdivujeme malé bobky, výsledek celého procesu koloběhu potravy, a pan Kössl si chválí, a říká, že jsou velmi krásné, což opravdu jsou – jako od

srnky, ale trochu větší italská směs, což je důkaz toho, že je Brutus v naprostém pořádku. Žádný průjem, jarní pohoda a moudrý profil mladického losíka je úžasný. Losí postava je přizpůsobena tomu, aby chodil lesem mezi stromy, úzké tělo, boky, a vysoké nohy do bažin.

Konec – zvonec

Tím jsme se octli v koncích – zoo končí plotem a Brutus má poslední dobrou adresu obyvatel zoo Ohrada. Vracíme se romantickou cestou přes můstek s výhledem na rybník. Časem se sem možná ještě přestěhují jeřábi popelaví.

Zkrátka v zoo najdete různá zákoutí. Plná ruchu, dětských her, oslího hýkání, ale i ticha a zadumanosti, a pravda je, že je krásná v každé roční době. RNDr. Roman Kössl pracuje v zoo od roku 2000, i když už předtím tady působil jako student a můžeme mu jen závidět, že se tak ocitl uprostřed hezké etapy, kdy naše zoo vybojovala těžký útlum v 70. letech a existenční nejistotu. Dobře, že si ji Jihočeský kraj jako blízký zřizovatel chrání a že se dnes může směle srovnávat se zahradami nejen u nás, ale i v zahraničí.

Přejme tedy zoo Hluboká zdravé a spokojené budoucí nové nájemníky a nadšené návštěvníky, kteří budou zoo obdivovat, podporovat a hlavně se budou chovat ukázněně a nebudou zvířátkům škodit. A všem dohromady hodně radosti a pohody na břehu rybníka.

Nové webové stránky www.zoohluboka.cz

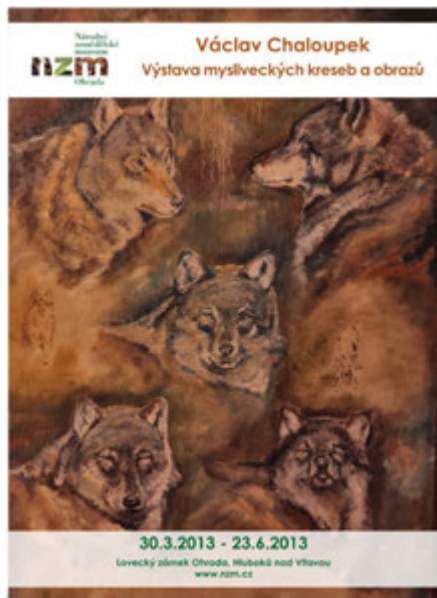

ZOO Ohrada – Velká prosba!!!!

Za zapůjčení fotografie z roku 1963 velmi děkujeme panu Turkovi!

Pokud i vy vlastníte fotografie pořízené v areálu zoo Ohrada někdy z let 1945 – 1970, prosíme dejte vědět na tel. 775 622 006. Vedení Zoo by velmi uvítalo možnost si je okopírovat a dokumentovat tak minulost naší zoo z více zdrojů. Možná bude výstava... Za rok totiž oslaví ZOO Ohrada už své 75. narozeniny!!

Václav Chaloupek maluje obrazy...

Ano, ten který ochočuje zvířátka a natáčí s nimi večerničky s Vydrýskem a medvědy a liškou...

Nejen redaktor, režisér, scénárista, milovník přírody a zvířat – ale původním povolání učitel kreslení.

A že zvířata malovat umí se přesvědčíte v Ohradském muzeu. Jako ten, kdo se o ně denně stará, je umí vystihnout věrně a s láskou.

Přijďte se podívat!

Otevírací doba

Lovecký zámek Ohrada

duben – květen: 9:00 - 18:00

červen: 9:00 - 19:00

červenec – srpen: 9:00 - 19:00

září: 9:00 - 18:00

říjen: 9:00 - 17:00

Otevřeno je každý den včetně pondělí !

Vstupné

Dospělí – 90 Kč

Děti (6 – 15) – 50 Kč

Studenti, důchodci – 60 Kč

Rodinné (2+2) – 230 Kč

Pozn.: od 22. 4. 2011 společné vstupné se ZOO Ohrada !

KONĚ VONDROV

JTJ HOLIDAY HORSES CLUB

přejí dětem k jejich svátku – MDD

– vše nejlepší

a srdečně je zvou na tradiční

DEN DĚTÍ V SEDLE

1.6. 2013 v 16 hod. ve dvoře Vondrov.

Projížděky na koních a ponících,
ukázky činnosti Sboru dobrovolných hasičů
z Hluboké, soutěže, překvapení, občerstvení.

*I letos bude »vstupenkou« na naši akci
namalovaný obrázek koně.*

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Světový den pro férové lidi

Dobrý den,
rádi bychom Vás informovali o konání již třetího ročníku happeningu Férová snídaně ve vašem městě. Tento veřejný nekomerční piknik se uskuteční 11. května 2013. V Hluboké nad Vltavou proběhne v parku zámku Hluboká naproti Alšovy jihočeské galerii, a to od 10:00 hodin. Na akci se sejdou příznivci fair trade, aby společně posnídali na veřejném místě fairtradové a lokální potraviny a vyjádřili tak podporu produktům, při jejichž výrobě nebyla porušována lidská práva, poškozováno životní prostředí či zneužita dětská práce.

Připojí se tak ke statisícům lidí po celém světě, kteří tento den slaví **Světový den pro fair trade.**

Účastníci si sami přinesou fairtradové potraviny jako kakao, kávu, čaj, ale například i domácí chleba upečený z místní mouky. »Hlavním tématem letošní snídaně je fair trade v každodenní životě. Chceme upozornit na to, že podpořit lidi, kteří pro nás pěstují kakao nebo kávu, můžeme každý den,« uvedl Stanislav Komínek z neziskové organizace NaZemi, která akci zastrešuje.

»Zatímco v roce 2011 snídali produkty se známkou Fairtrade a potraviny z lokální produkce lidé ve 41 českých a moravských městech, v loňském roce se jejich počet zvýšil již na 57,« doplnil k předešlým ročníkům Komínek.

Podrobné informace k letošní snídani jsou průběžně aktualizovány na webových stránkách www.ferovasnidane.cz.

Rostoucí zájem o produkty fair trade v České republice je patrný rovněž z nárůstu maloobchodního obrátu. Ten v roce 2011 dosáhl výše 92 milionů korun, což je o 15 % více než v roce 2010. Výsledky za rok 2012 budou známy na počátku května.

Nevládní nezisková organizace Na Zemi prosazuje globální rozvojové vzdělávání do škol i mimo ně, zasazuje se o odpovědnost firem v oblasti jejich dodavatelského řetězce a propaguje fair trade jako účinnou podporu chudým pěstitelům a řemeslníkům ze zemí globálního Jihu.

Co je fair trade?

Fair trade je způsob obchodu dávající drobným pěstitelům, řemeslníkům i zaměstnancům z tzv. rozvojových zemí příležitost užít se vlastní práci za důstojných podmínek. Pokud si český spotřebitel koupí fairtradový výrobek, má jistotu, že za ním nestojí například zneužívání dětské práce, nelidské pracovní podmínky, či devastace životního prostředí. Světový den pro fair trade se v ČR slaví již desátým rokem, férově sníst se bude potřetí. Více na www.fairtrade.cz.

Gabriela Štěpánková

Nová naučná stezka hlubockým parkem

Českobudějovické pracoviště Národního památkového ústavu připravilo na podnět Správy státního zámku Hluboká a ve spolupráci s Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky novou naučnou stezku zámeckým parkem v Hluboké nad Vltavou. Slavnostní otevření naučné stezky proběhlo ve středu 10. dubna 2013 dopoledne za účasti ředitele NPÚ ÚOP v Č. Budějovicích Ing. Vlastislava Oourody Ph.D., autorů, hostů a zástupců médií. Na podnět správy Státního zámku Hluboká připravili specialisté Územního odborného pracoviště v Českých Budějovicích naučnou stezku zámeckým parkem v Hluboké nad Vltavou. Naučná stezka má deset zastavení. *Návštěvníkům budou představeny zajímavosti z historie a současnosti krajinářského parku i kulturní krajiny Hlubocka, říká jeden z autorů stezky Marek Ehrlich a pokračuje: Většina návštěvníků si prohlédne zámek a přilehlé pravidelné zahrady, málokdo ale tuší, že se může procházet i po krajinářském parku o výměře 50 hektarů, který patří k nejcenějším v jižních Čechách.*

Informační panely jsou doplněny bohatou obrazovou dokumentací, součástí každého panelu je orientační mapka s vyznačením místa zastavení. Trasa naučné stezky je dlouhá zhruba 2,5 km a je fyzicky málo náročná. S krátkou objížděnou v závěru trasy je sjízdná i pro dětské kočárky.

Úvodní panel seznámí návštěvníky s historií parku a zahrad na Hluboké, jeho součástí je také orientační mapa naučné stezky. Zahraniční návštěvník zde najde odkaz ke stažení německých a anglických překladů kompletních textů. Druhé a třetí zastavení poskytuje informace o zahradních úpravách Dolní a Horní

zahrady v bezprostřední blízkosti zámku. Celkovou kompozici zámeckého parku připomíná zastavení č. 4. Park situovaný na návrší poskytuje malebné výhledy na parkovou krajinu pod Hlubokou. S vyhlídkami návštěvníky seznámí informační panel č. 5. Šesté zastavení přibližuje život a činnost schwarzenberského zahradníka Rudolfa Wáchy, podle jehož návrhů byl založený i městský park Na Sadech v Českých Budějovicích.

Informační panely č. 7 a č. 9 vznikly ve spolupráci s krajským střediskem Agentury ochrany přírody a krajiny ČR a poskytují informace o ptácích, rostlinách a hmyzu žijících v zámeckém parku a jeho okolí. Část zámeckého parku je součástí evropsky významné lokality Hlubocké hráze. O osudu jezírka, které bylo mnoho let bez vody, a které bylo opraveno a znovu napuštěno až v roce 1997, informuje panel č. 8. Zásobování zámku vodou řešila dříve vodárna a věžový vodojem, ze kterého jsou dodnes zásobovány vodou fontány a jezírko v zámeckém parku. Společně s informacemi o dnešním hotelu Štekl, kde byly původně situovány byty knížecích úředníků, to přibližuje návštěvníkům poslední panel č. 10.

Texty k naučné stezce budou zveřejněny koncem dubna na internetové adrese <http://www.npu-cb.eu/naučna-stezka-hluboka>. Webové stránky NPÚ ÚOP CB najdete na <http://www.npu.cz/uop-cb/> a www.npu-cb.eu.

UHLO TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY do 31.5. 2013

Nabízíme Vám uhlí

**hnědé — černé
brikety — koks**

**štípané palivové dřevo
dřevěné brikety**

ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složení uhlí pásovým dopravníkem

PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTĚRKŮ
okrasných kačírků, mulčovací kůry
zahradní zeminy

387 250 500, 602 409 423

Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.

www.uhloterm.cz

JARNÍ SLEVY
EKOBRİKET

- **EKOBRİKETY** - několik druhů
- **PELETY** - několik druhů
- **TŘÍSKY, PODPALOVAČE**
- **MULČOVACÍ KŮRA**

**Dle počtu odebraných palet
DOPRAVA ZDARMA!!!**

EKOPALIVO **www.ekopalivo.cz**

Ekopalivo Bohemia s.r.o.
Prodejna: Briketárna Větrní u Č.K. Prodejna: Č. Budějovice, Na Dl. Louce
Tel.: +420 380 733 733 Tel.: +420 777 917 714
E-mail: prodejnavetrni@ekopalivo.cz E-mail: prodejnacb@ekopalivo.cz

Kráska díky diamatům – Kosmetika RRC Hluboká

Zrcadlo, řekni, kdo je v zemi zdejší nejhezčí a nejkrásnější? Ne, nemá smysl se ptát, zrcadlo stejně neodpoví a my, ač nejsme zlé královny, svůj obraz v zrcadle známe. A většinou s ním nejsme moc spokojené a uvažujeme, jak to udělat, aby zmizely první vrásky nebo jiná vada na kráse. Jak to udělat? Třeba tak, že se vydáme za milou a sympatickou odbornicí, kosmetičkou Editou Pražákovou, která své služby dámám, ale i pánům, poskytuje v Beauty centru RRC Hluboká.

Edito, existuje nějaký univerzální recept na krásnou tvář, krásnou pleť? Ne, neexistuje... i když, možná, nejlepší recept je ten, že krása vychází zevnitř. A to jak symbolicky, ve smyslu vnitřní rovnováhy, pohody, tak ve smyslu celkového zdraví organismu, jehož funkce jsou samozřejmě propojené a každá porucha se projeví i na pleti, na naší tváři.

Stav organismu, věk i další vlivy určitě jsou na naší tváři vidět. Jaké jsou vaše služby, co můžeme očekávat? Poskytuji v podstatě všechny standardní i některé nadstandardní kosmetické procedury, ať už je to čištění pleti, masáže, peeling, ošetření problematické pleti, líčení denní i slavnostní, líčím třeba nevěsty v jejich svatební den, dále například úpravy obočí a další kosmetické služby.

Zmínila jste i nadstandardní kosmetické procedury. Jedna z nich je velmi zajímavá, protože v jejím názvu jsou diamenty. Můžete nám ji přiblížit? Ano, v rámci dermoprogramu Aloramedica lifting I, který vytvořila RNDr. Radka Bartošová, poskytují ošetření pleti metodou diamentové mikrodermabraze. Tato metoda je vlastně neinvazivní, ale opravdu účinným krokem k zlepšení stavu pleti. Je to vlastně mechanický peeling aplikačními koncovkami pokrytými diamentovou drtí různé hrubosti, které »obrušují« vrchní vrstvičku kůže, čistí a oživují ji. Zlepšuje se prokrvení kůže, dochází ke stimulaci kolagenních a elastických vláken. Výsledkem je hladší, svěžší pleť, zpevněné kontury obličeje, lepší tonus (pleť je barevně jednotnější), vrásky, povrchové pigmentové skvrnky a póry se výrazně zjemňují.

Metoda nastartuje růst nových, zdravých a elastických kožních buněk, odolných vůči vnějším vlivům. Vratíme tak biologický čas pokožky zpět a zpomalíme její další stárnutí.

Jak dlouho procedura trvá a jak probíhá?

Trvá asi hodinu a půl a je to vlastně celý soubor postupných kroků – od očištění pleti přes samotnou mikrodermabrazi až po zapracování speciálního séra ultrazvukem, které aktivaci tvorby nových buněk podpoří. Ošetření má tři základní fáze, které by se měly zopakovat po dvou až třech týdnech, později stačí ošetření jednou za dva až tři měsíce. I vzhledem k tomu mám pro mikrodermabrazi vytvořený bonusový systém – pro pravidelná ošetření platí nižší ceny než pro jednorázové využití dermabraze.

Poskytujete tedy své služby nejen hotelovým hostům, ale i třeba nám z Hluboké?

Samozřejmě, a klientky z Hluboké velmi vítám, protože právě pravidelným ošetřováním pleti můžeme docílit toho, co je smyslem mých služeb, a to je skutečně krásná, péstěná pleť.

K splnění snu většiny žen (ale i mužů) nabízáte i speciální ošetření u nás méně známou, ale atraktivní kosmetickou řadou, že? Nejen kosmetická řada, ale velmi promyšlený a opět musím říci, že účinný systém kosmetické péče francouzské značky Maria Galland. Péče je založena na odborném dermatologickém principu, kdy celou proceduru provází několikafázová přísně protokolárně vedená kosmetická masáž. Ta je propojena s důkladným vyčištěním pleti a protože masážní gely této luxusní kosmetické značky obsahují částičky botanického skvalenu, jež se masáží »rozbijí«, tím zároveň docílíme peelingu. Po vpenetrování účinného kaviárového séra přichází na řadu pleťová maska překrytá speciálními gázami a zahřívací pěna, díky které se pleť otevírá a do hloubky přijímá účinné látky.

Zní to velmi lákavě. Když už budeme mít vyhlazenou, omlazenou tvář, jak ji ještě zvýraznit? Jaké jsou letošní trendy líčení pro jaro a léto? Takovým asi nejzřetelnějším trendem jsou jarní, jemně pastelové barvy očních stínů, celkově takové přirozené,

nepřehnané líčení. Musím ale říci, že takové to trendy líčení nemám moc ráda, protože nejdůležitější je vždycky individualita – a osobitá krása, kterou by mělo líčení podtrhnout, zdůraznit – ne vytvořit unifikovanou tvář podle trendů. Spíš bych připomněla, že teď na jaře je hodně důležité používat lehké, hydratační krémy, aby se pleť po zimě, kdy používáme krémy spíš výživnější, mastnější, odlehčila a získala dostatek hydratace.

Pokud za vámi někdo přijde, že potřebuje poradit s líčením, poradíte mu? Velmi ráda, poradenství je samozřejmě součástí vizážistiky, jestli to mohu prozradit, tak své rady doplňuji i nabídkou širokého spektra dekorativní kosmetiky – ale také třeba detoxikačních přípravků, to souvisí s tím, co jsem říkala na začátku, že pro krásnou tvář je základem vnitřní harmonie organismu – a ta bez pročištění nebo dodání chybějících látek není možná.

Edito, děkuji za rozhovor. Lucie Burianová

Vážení přátelé, rádi bychom prostřednictvím Vašeho listu informovali občany Vašeho města, že už rok si mohou naladit jedinečný televizní program regionalnitatevize.cz, který se specializuje na regionální zpravodajství z moravských, českých a slezských regionů a jejich propagaci v cestovním ruchu. Jedná se o unikátní projekt propojující a propagující české regiony mezi sebou, dávající prostor všem městům a obcím v ČR. V programu nechybí ani regionální dokumenty či tipy na výlety. Jak nás občané naladí?

1. Na satelitu Astra 23,5° východně, na frekvenci 12 168 MHz, polarizace vertikální, Symbol rate 27 500, FEC 3/4. Program není kódován a je možné jej sledovat i bez karty Skylink či Cs link.

2. V kabelových sítích včetně UPC a v sítích IPTV (tam, kde nemají náš program zařazen, jej rádi na základě podnětů zákazníků zařadí, neboť je zdarma) **3.** Ve vybraných regionech vysíláme v rámci digitálního pozemního vysílání (České Budějovice, Plzeň, Příbram, Liberec, Jablonec n. Nisou, Praha a střední Čechy)

4. Jako jedinou českou televizi nás můžete sledovat i na platformě YouTube live

Tento televizní program, nevytváří kauzy, ale snaží se dokumentovat život v českých regionech a zejména prezentovat to krásné, co naše regiony nabízejí.

Vaše **Regionální televize CZ s.r.o.**

Povídání o časech, kdy benzín voněl ricinovým olejem

Když už tak vzpomínáme na 60. narozeniny závodního okruhu kolem Hluboké, a když už zase přišel květen – a s ním pravidelná, parádní a nostalgická jízda veteránů z Křivonosky – sedli jsme si k jednomu stolu s panem Vladislavem Prokešem a MUDr. Věnceslavem Černým.

A vzpomínali, jaké to bylo, když motorky kolem Hluboké proháněli miláčci celého národa, třeba Franta Šťastný, a když na Hlubokou přijelo fandit 30 000 lidí.

Pan Prokeš je chodící encyklopedie motoristických vědomostí, nicméně Dr. Černý má neméně velkou zásluhu – o všem, co se dotýká jihočeského motorismu, napsal s panem Janem Vítovcem knihu, která vyjde na podzim.

Čím to, že předválečná a poválečná generace aut a motorek je ještě dnes lidmi milována a obdivována? A proč tehdy všichni lidé chodili na závody a jásali a fandili? Protože doba je jiná. Tehdy byly motorky přístupnější lidem. I lidé, kteří neměli peníze, měli motorku. A když už vůbec neměli nic, a chtěli závodit, tak jim pomohl Svazarm. Dnes hrají v soutěžích roli pouze peníze a ta atmosféra tehdy, jako v 50. letech, jak jsem tak mohl zjistit, nebyla nikde v Evropě. Jenom u nás, říká MUDr. Černý. A jak to? To nevím. Trošku se tomu podobalo poválečné Španělsko, ale jenom trošku. Ani v Německu neměli takové závody.

Tady u nás to byl prostě fenomén, který nikde jinde nebyl, a táhly se za ním obrovské davy lidí, všem se to líbilo. Měli jsme motorky a měli jsme jezdce, a hlavně, ti lidé to dělali zadarmo a s nadšením.

Za první republiky jsme byli stát, který měl vysoce rozvinutý průmysl, říká pan Prokeš. Žili tady šikovní lidé a byli to machři, dokázali udělat neskutečné věci. A jejich synové, jejich nástupci, to po nich zdědili, tu šikovnost, řemeslo. Později po 48 roce sice nastala doba, že se závodům musela vymyslet nějaká ideologická náplň, třeba nějaké výročí, revoluce, nebo založení strany, to se muselo připsat do programu. Když jsme chtěli udělat krásnou jízdu s veterány po budějovickém náměstí, musel to schválit krajský Svazarm a taky Lanovka (bývalé sídlo Stb) – a napsali nám, že si nepřejí, aby se tam objevila zahraniční válečná technika – západní. Tak to jsme zažili, ano. Ale sportovní duch těch okruhů a závodů a vůbec koníček a obdiv ke krásným strojům tam samozřejmě byl hlavně.

Můžete srovnat dobu minulou a dnešní, právě podle atmosféry kolem motocyklového okruhu na Hluboké? Doba byla taková, že bylo po válce, říká pan Prokeš. Lidé byli z války unavení, prožili obavy, mnoho jich přišlo o příbuzné, známé, zažili nějaké útrapy. Ale na druhou stranu přišla euforie, radost z konce špatné doby – a potřebovali se odreagovat. Pravda také je, že se u nás v Čechách jezdily závody už za 1. republiky a naši jezdci byli špičkoví, jezdili všude a jezdily se špičkové závody. Naši byli úžasní například v šestidenní.

Kolem 50. let se změnila politická situace, Klema řekl, že se právě vrátil z Hradu a začala jiná doba. Pro někoho pak byl sport jednou z možností, jak se věnovat něčemu smysluplnému a nezabývat se tím, co nešlo změnit. Samozřejmě se o tenhle sport zajímali nejvíce lidé, kteří k němu měli blízko. Před válkou závodili, za války nemohli, vrátili se ke svým láskám, motorkám, a hurá na to!

Foto Jan Pirgl: pan Prokeš vlevo, MUDr. Černý

Nejhorší bylo, že nebylo na čem závodit. Předválečné motocykly byly špičkové, ale těch bylo pár. Takže se upravovaly všelijaké zetky, manety, dokonce stopětadvacítky dékávky (motorky značky DKW), což byla tenkrát německá výroba – a špičkový motocykl! Není tajemství, že ji tehdy naše Zetka – já nechci říct: okopírovala – ale našla na ní výhodné konstruktérské prvky – a ty použila. Tehdy jaksi nebylo zvykem respektovat autorská práva, a tak se s licencí nebo bez ní různým způsobem vyráběly motorky i jinde. Takže Rusové ji uvedli pod názvem Moskva, ti to sekali jako válečnou reparaci, v Americe vyráběla firma Harley Davidson motorku zn. Indián, Poláci ji dělali, zkrátka kdekdo. A tak i ty zetky se nějakým způsobem upravovaly a jezdily se s nimi závody.

Postupem času pak už byly firmy bohatší, úspěšnější, měly svá vlastní vývojová oddělení – jak naše Jawa, tak Zetka, v nich špičkové konstruktéry a výroba navazovala na různé závodní motocykly předválečné. Začaly čtyřtaky – s nimi závodil legendární Franta Šťastný, a dvouválce, tam zase excelovali Václav Parus, Gustav Havel, závodili Franta Bartoš, Josef Sloup, Jaroslav Žipek, Karel Bojer nebo Stanislav Malina...

To byli profesionální jezdci? Přesně tak! To byli machři! Ti, co vrčeli takové ty stopadesátky předělané zetky, to byli amatéři, samozřejmě nadšení, i obyčejní kluci chtěli závodit.

A my měli na Hluboké závodní okruh! Pro mladší ročníky neuvěřitelná zpráva.

Dochoval se i krásný plán tratě, architekt Budínský tehdejší motocyklový okruh navrhoval. Musel navrhnout start, okruh tratě, cíl, přechody, vše prošlo předběžným schvalovacím řízením, pak přišla komise, okruh prošla a projela, muselo se to oficiálně schválit. Škoda je, že nedávno zemřel Tonda Beneš, který ty dědky z komise po okruhu tehdy v otevřeném mercedesu vozil, mohl by povyprávět.

Hlubocký okruh tady vznikl v roce 53 za vaší přímé účasti, pane Prokeši?

Ne, to jsem byl ještě mladý chlapec. Tady se toho ujali lidé, kteří se motorismu věnovali už před válkou, a když po válce zjistili, že to nejde dělat jinak, než přes Svazarm, tak vstoupili do Svazarmu a začali organizovat. Třeba Pepík Bárta, ten měl generální zastoupení aerovek pro Jižní Čechy, Jan Krba dělal technickou přejímku, Karel Trost, Ferda Černý, Honza Vaněk, ... (V seriálu, který připravil MUDr. Černý a nacházíte ho ve Zpravodaji, objevíte v závěrečném dílu těch jmen víc. Bez pořadatelského sboru by se samozřejmě závody nekonaly vůbec, a budiž jim za to dík.)

Bylo to takhle, vysvětluje MUDr. Černý. Budějovice měly především jihočeskou soutěž, ale neměly žádný okruh, což bylo pro jihočeský autoklub velké mínus. Tak se všichni vrhli na okruh s názvem Dva mosty, jezdil se u Písku, skrz Temešvár a Podolsko. Jenže to bylo dost daleko od Budějovic a závod neměl odpovídající zázemí, Písek byl odtud 10 kilometrů, na místě sotva pár chalup. A navíc ten okruh patřil více píseckým. A když se začala stavět Orlická přehrada, v roce 54, bylo jasné, že ten krásný řetězový most, přes který se jezdilo a který postavila firma Vojtěcha Lanny, půjde pod vodu. Byl sice vyhlášen za technickou památku, ale to až poté, co byl zájem o odkoupení ze zahraničí. Bojovalo se o jeho záchranu, ale všechno trvalo dlouho a nakonec se zčásti rozebíral pod vodou až na počátku šedesátých let. Na dlouho ho pak uložili, a teprve po letech (1973) u Stadlece postavili znovu přes řeku Lužnici. Dost toho taky chybělo, některé části se ztratily a musely se dodělat podle starých nákrešů.

Místní ještě dnes vzpomínají, že když je v Orlíku málo vody, jsou tam zbytky konstrukce ještě vidět. Tím tedy okruh Dva mosty zanikl a hledalo se jiné místo. Ale chcete-li se vydat na krásnou procházku, můžete. Okruh je celý zachován, akorát most je jenom jeden.

Nikde okolo Budějovic nic vhodného nebylo, tak tedy Hluboká! Tehdy ještě nebyla cesta kolem Lepšovny přes park hotová, tak se jezdilo městem – od kostela, přes město kolem dnešního Parkhotelu na Munickou křižovatku a zpátky. To se jelo dva roky. Až když byla dokončena cesta přes Lepšovnu na Fidelák, jezdilo se tudy.

Návštěvnost závodu tehdy bývala asi velká? Obrovská! 30 tisíc lidí přijelo! Trať byla obležená, hlava na hlavě. V hospodě nebylo k dostání vůbec nic. To nebyli hlubočtí a budějovičtí. Zdaleka lidi přijížděli, Strakoničtí, Plzeňští, Pražáci, všechno to sem táhlo.

V těch prvních závodech tady jezdil i motocykl Hurikán, dvěstěpadesátka! Už tehdy! Úžasně moderní stroj, zadní teleskopy, přední teleskopy, za vzor mu stál americký motocykl Excelsior, to byla motorka jako zvon. Hurikán jezdil a zkonstruoval Vladislav Vlk s Františkem Dvořákem. Vlk jezdil už před válkou a dobře, vyhrával, dokázal ho porazit málokdo, snad jen Vitvar. On se narodil na Ukrajině a byl takovej dravej, ten se nedal – a po válce dokázal prosadit svoji konstrukci, a na Hurikánu pracoval právě tady v Budějovicích. I když pak později vše skončilo naprosto malosériovou výrobou, pár motorek se udělalo. (*Unikátní sportovní motocykly československého závodníka Vladislava Vlka, které byly vyrobeny těsně v poválečných letech v několika prototypch, byly nadčasově moderní. Mohly se stát doslova „bombou“ v motocyklovém světě. Zůstaly však pouhou ukázkou konstruktérské invence svého tvůrce a československé motocyklové školy...*) Přiznejme si jednu věc, tehdy tady byly jen dvě továrny na motorky a ty si nenechaly foukat do programu. Hurikánů bylo vyrobeno, jak jsem se dopátral, sedm kusů a říká se, že zhruba osm – deset sad bylo připraveno na další stroje uspořádané v bednách. To byly odlitky, ještě nekompletní, neobrobené, ale pravda je, že se po nich slehla zem, to šlo do šrotu, je to pryč. Škoda. Originál Hurikán, jediný, má Franta Štěch a tři Hošťálek ve svém muzeu.

Kolik motocyklových okruhů tehdy v Česku bylo? Hodně, v roce 56 se jich jelo 80. Na každém plácku, kde to šlo. V každém městě, kde byly vhodné cesty. Ale těch opravdových, pěkných, těch nebylo moc. Deset, dvacet. Spousta jich zanikla. To je tak, jak zanikají generace, tak s každou generací něco odchází. To byla vždycky nějaká sorta lidí, kterou něco zajímá, něco je baví a drží, sdružuje – a pak s věkem, nemocí, okolnostmi, dobou, to odezní a je vymalováno.

A byl náš hlubocký okruh významný? V začátku to byl místní okruh, protože tehdy platilo, že čím delší okruh, tím lepší. Okruh, který měl 2, 8 km, nemohl být nikdy významný. Ale ten v pořadí druhý okruh, který měl přes pět kilometrů – to už mohl být okruh mistrovský! Takže se začaly jezdit oblastní přebory a vzhledem k tomu, že do naší oblasti spadal střed Prahy, tak jsme tady měli celou špičku. Čili celou jawu a celou čízu. Celé tovární týmy tady soutěžily! Startovní listiny byly plně známých jmen.

Až naposled se udělalo mistrovství republiky (1960) – a tím to zvadlo. Nikde jsme se nedopátrali proč. Tady Láďa ví, já to tuším, že nebyly peníze, ale přesto do toho zákulisí nikdo moc neviděl. Až do roku 62 se Hluboká objevovala v motoristickém kalendáři, ale pak se vždycky aktuálně objevilo Hluboká nad Vltavou, závod odvolán, a konec...

V pozadí nebyly ani tak peníze, říká pan Prokeš, jako začaly třenice. Já budu ředitel, ty nebudeš ředitel, já tomu budu velet, ty nebudeš! Prostě skupina lidí – všichni chtěli být prezidenti a dopadlo to nakonec tak, že o ten závod, o peníze na něj, nikdo nebojoval. Přitom se pro něj na Hluboké tehdy stavěl nový okruh, mířil až ke smetáku – silniční spojka z Hluboké k Týnu mezi rybníky Malým a Velkým Hvězdářem – ta trasa měla patřit k největšímu okruhu, který se tady bohužel už nikdy nejel.

Zeptám se – bylo by možné, aby se ten okruh tady ještě někdy závodně jel? Ne!!! To by nebylo možné. Dneska jsou bezpečnostní předpisy tak našponované, že to nejde, to už si nikdo nevezme na svědomí. Tady se jezdil uzavřený závodní okruh. Protože tehdy na uzavřeném okruhu stroje číslo (SPZ) neměly. Tam byly úplně jiné propozice. Pokud bychom hlubocký okruh projeli znovu, pak jen jako veteráni, kteří mají číslo a pojistku. Anebo by se musel okruh na půl

nás mohla udělat... Dneska se jezdí ve formě tzv. *Jízdy pravidelnosti* – po stopách historických závodních okruhů (JPHZM = Jízda pravidelnosti historických závodních motocyklů). Ale když se na ně přijedete podívat, zjistíte, že to není žádná pomalá dědečkovská jízda. Je to příšerná palba – a jede se na úzkých silničkách v lese, ve městě, jako před padesáti lety.

Já si dovolím Slávečka doplnit, *vloží se do řeči pan Prokeš*. Ti dědkové, ti nejedou závody, oni jedou o život. Nasadí přílbu a brejle, zrudne jim oční pozadí a závodějí jak o velkou cenu. Dneska je vtip v tom, že motorky 30 let staré patří již mezi historická vozidla. Čili 83. rok včetně – a tehdy nadupané motorky – jsou dneska historik. To byly motorky, o kterých se nám dneska nezdá. To jsou japonské dvěstěpadesátky, které jedou svých 250 km v hodině, naprosto moderní stroje!

Takže kdyby byla snaha politické garnitury – náš okruh zase povolit – pak ano, ale v rámci historiků. Ta iniciativa bohužel nemůže přijít od nás, kdepak, to by se nám ti nahoře vysmáli, a dali nám studený obklad na hlavu. Jo, ale kdyby to pak mělo úspěch... ti by byli pyšní...

My takhle jezdíme se Slávečkem 2 x ročně na schůzi svazu závodníků veteránů. Přijedeme na největší kolokvium dědků a všichni tam pláčou, jak to bývalo fajn. Organizace stále funguje, ale větší aktivita by se hodila... nemyslíme na úplné obnovení závodního okruhu, to ne, ale dneska jdou do módy retro okruhy – jezdí se vzpomínkový Pohár přírodních okruhů.

Jak vy jste se, pane doktore, k psaní knížky a vůbec k těm motorkám a autíčkům dostal? To vypadá na celoživotní lásku.

Já to na něj prasknu, *nedá si vzít slovo pan Prokeš*. On si ještě jako malý chlapec osobně dopisoval s Frantou Šťastným a posílal mu malůvky motorek, protože je miloval. A prostě mu to zůstalo.

A jezdil jste na nich? Na motorkách jsem závodně nikdy nejezdil, to bych tu nebyl, to bych byl mrtvej. Nikdy jsem ani motorku neměl, občas jsem si na ni sedl a umím se rozjet a zastavit. Závod jsem jel jednou v životě a Martin Smrž mi pak řekl, že to byl pro něj zážitek, ale že ho nezažil, ale utrpěl. Ale já to mám tak: ti dědci závodí a já o tom píšu. Tím jsem jakž takž potřebnej, oni to berou a já jsem mezi nimi rád. Že o tom něco napíšu jsem si říkal už před třiceti lety... Ale nepsal jsem to sám, to bych nezvládl.

Měl jsem na starosti závody od třicátých do sedmdesátých let, další zpracoval motocyklový historik a hlasatel Grand Prix v Brně Honza Vítovec z Budějic.

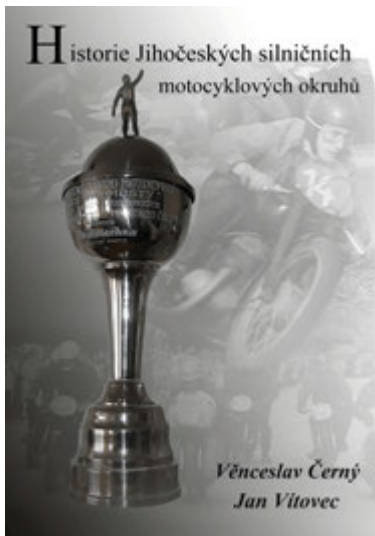
Ono to není Slávečku o tom, že nemáš čas na psaní, *tvrdí pan Prokeš*. Ono je to hlavně o tom, že se dokumenty bohužel nedochovaly. Když člověk bydlel v malé chaloupce, třeba tady v židovské čtvrti, a když tu chaloupku potom někdo rušil a šel do paneláku, tak co nepotřeboval, prostě vyhodil nebo zničil. Takže se nic nedochovalo, a nejen mezi lidmi, vůbec, navštívili jsme archivy, nic. O okruhu se moc nepsalo ani v novinách, leda když se na startu objevil význačný politik.

A tak jsme chodili po lidech, kteří se tomu tehdy doopravdy věnovali, ptali se, kdo si co pamatuje, kdo si náhodou schoval program, vstupenku.

Samotní závodníci nemají nic. Ti přijeli, závodili, odjeli... Spíš jsem šel dům od domu podél okruhu, říká dr. Černý. A občas jsem na něco narazil. Na starou paní, která povídala, no, jo, já mám po starým něco ve sklepě. Náhoda, štěstí, ale našla opravdu pěkné věci. Sbíráni těch materiálů od lidí jsem se věnoval posledních sedm let intenzivně, ale přitom už jsem toho doma většinu měl. Hodně mi pomohli starší závodníci, pamětníci. Jak jsem sbíral, nacházel, hledal ve starých časopisech spíš tak nějak nahodile po celý život, protože mě to zajímá. Doplnit, shromáždit, aby to bylo kompletní a navazovalo na sebe, byl ve finále docela problém.

Já zas zašel za hlubockými hasiči, *vysvětluje pan Prokeš*, zajímá je technika, mají kroniku dlouho do minulosti, je to banda chlapů loupežníků – a najednou jsme od nich měli startovní listinu i s plánkem. Váš jim opravuju stříkačku, auta, a tak byli hodní, hledali, až našli, moc nás potěšili. Jsou to náhody a bez nich to nejde, pan Růžička, prima

chlap, našel něco po tátovi v chalupě na půdě na Fideláku. Další poklady se našly v popelnici o železné neděli.

A kniha je hotová! Napsat tu knihu nám dalo zabrat, a dát ji definitivně do kupy ve finiši bylo nejtěžší. Musel jsem si na to vzít dovolenou a stejně jsme to loni nedotáhli až k tisku, neměli jsme ani páru o tom, co všechno to obnáší. Tak jsem to zarazil, už jsem neměl sílu otočit pedálama. Třikrát jsme to přepsali a teď už chybí opravdu jen to vytisknout.

Finále je vždycky nejhorší, *komentuje pan Prokeš a dodává:* Kniha, kterou píše Slávek, není jen o Hluboké, to jsou celé jižní Čechy, pozor!

Taky jsem to nedělal jenom já, *vysvětluje autor.* Dělal ji se mnou nejen tady Láďa, ale také pan Vítovec z Budějic, který také píše do různých časopisů a jezdí komentovat Velkou cenu, to je jeho prestižní záležitost. Protože všechny kraje, kromě západních Čech a nás, už svoji knihu na téma historie motorismu vydaly. Ing. Karel Pelák vydal *Plzeň s vůni benzínu*, je to krásná kniha, ale jsou to hlavně fotky a nějaké výsledkové listiny, je to jenom Plzeň, Lochotínský okruh a Plzeňský trojúhelník. Celé západní Čechy to nejsou. Karlovy Vary, Nepomuk, Kdyně... kdepak, to ještě bude muset dát někdo dohromady...

Můžeme být hrdí na krásnou motoristickou minulost Hluboké, oslavte výročí co nejlip! My jsme rádi, že se tu něco dělo, a že to bylo kvalitní, dobré, dokonalé. A kdybychom tím třeba mladým ukázali, že se tady okruh skutečně jezdil – protože moc lidí mimo Hlubokou to neví, a pamětníkům ty krásné časy připomněli, tak to má pro nás cenu, kterou si nikdo nedovede představit.

Protože každý, kdo se o ty závody zajímá a nezažil je, tak je ochuzený. Ono se o tom může vyprávět, ale když jste u toho nebyli, nevíte, o čem je řeč. Zrovna tak jako nikomu nevysvětlíte, jaké to je, vidět jezdit Frantu Šťastného, to můžete v knize popisovat, jak chcete, ale čtenář tu jízdu na papíře nevyčutná.

Franta Šťastnej, já si ho pamatuju, když tady jel prvně, *vzpomíná Ladislav Prokeš*, měl motocykl Norton a nazýval ho Bleskem. (No, *přítakává doktor Černý*, to bylo období, kdy se nesmělo jezdit na cizích motorkách.) Nebo jednou na silnici pod Benešů zastavil, sundal motorku z vozu, dal ji dohromady a na tom jel. Pamatuju, když už depo bylo dole u rybníka na louce, a on nějak časově nestíhal – a tak on a jeho mechanik pan Lebeda přitáhli na přejímku technické komisi tu Jawu v dílech, a tak ji položili na ten jejich stolek. A technická komise na to koukala a povídá, *no, to si snad nemyslíte, pane Šťastný, že s tímhle ještě dneska pojedete?* A on, jak byl huba nevymáchaná, povídá: *Volové, to ještě budete koukat, jak to pojede!* Znal jsem se s ním osobně, to byl expert!

Tady si dovolím přidat historku, která trochu ozřejmí tu atmosféru tehdy, *říká Dr. Černý.* Živým inventárem na závodech byl závodník Arnold Buchta z Veltrus. Jezdil na motocyklu Velocette, nic jiného neměl a najednou mu řekli, hochu na tom se už nesvezeš, opatři si českou motorku. Milý Arnold Buchta tedy vypiloval znak na nádrži a napsal si

tam značku VAB. Když se jej u přejímky ptali, co že to znamená, hrdě odvětil: *Veltrusy, Arnold Buchta, vlastní konstrukce!* A závodil. V depu ale všichni věděli, že VAB ve skutečnosti znamená Velocette Arnolda Buchty. Inu, nechyběl humor ani závodníkům, ani technickým komisařům, kteří samozřejmě nebyli blbí a všelijaké přejmenované hybridy poznali na první pohled. A ti opravdu blbí se nadnášeli v pozadí pýchou, jak to těm hochům pod jejich velením dobře jde.

Kdy oslava hlubockého okruhu na Hluboké proběhne?

Bude co nejbližší tehdejšímu datu, závod se jel 19. září, tak v září. Rád bych výročí okruhu pojal jako pietní vzpomínku, *přemýšlí pan Prokeš*, to znamená, že bych sem pozval veterány a představil jejich stroje. Představíme knihu, kterou Slávek Černý se svým kolegou chystá do tisku. Na Hluboké je ještě dost lidí, kteří závody a všechno kolem zažili a pamatují si na to, jistě je takový den potěší.

Ptal se pan Lukšík, který tady závodil, rád by přijel, hlubocká paní Fürbachová byla jeho teta. Na oslavu by ještě nějakí závodníci mohli přijet, bylo by to hezké defilé starých pánů. Docela ve formě je Milda Vališ, ten tu jezdil, Pepík Lukšík, Jarda Cikán, jojo, slíbil – když budu živ, přijedu, Mirek Fiala, Běda Bendík a Karel Mojžíš, ten bydlí v Děčíně, synovec by ho snad přivezl.

Přijal by je starosta města, pozval na oběd. V otevřeném autě bychom mohli projet okruh. Já to příznám, já bych chtěl jet hlubocký okruh ne na motorce, ale v Pragovce, já bych ty dědky svezl v Pikolce z roku 26 – to je ještě krásná mladá holka! Rozhodně by se tady měly objevit starý autíčka, a když bude hezký počasí a atmosféra, ukápne jim slzička, vzpomeňte si na má slova.

Pro ty, co mají zájem, ano, pro fajnšmekry, přijďte se podívat. Silniční okruhy tvoří zážitek ne příliš obvyklý. A kdo k tomu přičichl, už nevyčáchně. Já takhle, když končí zima, tak už mám abstrák. Potřebuju být někde, kde vrčí motory, a aby to trošku smrdělo benzinem, a lidi aby do mě drbali, když se tlačíme ve frontě na párky – *to říká Slávek Černý.*

A já potřebuju cítit spálený ricinový olej, vím, o čem je řeč – *usmívá se pan Prokeš*, já dobře poznám, kdo na jaký olej jezdí. Vždycky přijdu, zavětrím a říkám, hm, tak ten jezdí na dobrý olej, to je R 40 Castrol! (*Ricinový olej je rostlinný a dříve se v malých poměrech přidával do motorového oleje, aby příjemně voněl.*)

Víte, *postěžuje si pan Prokeš s úsměvem*, oni o mně říkají, že jsem Leštěnka. Že ty starý stroje moc leštím. Ale já vám něco řeknu. Mám u sebe v muzeu nástěnku a nad ní napsáno: *To všechno odnes' čas.*

A tam si můžete prohlédnout, co všechno už odnes. Je toho dost. A když se takhle jednou za rok jede Křivonoska, tak my všichni ty stroje naleštíme, protože vzpomínky, stejně jako ty stroje, musejí být krásné a naleštěné.

60 let motocyklového okruhu v Hluboké nad Vltavou

díl 5. V. ročník závodu byl předznamenán založením Automotoklubu Svazarmu v Hluboké nad Vltavou, v němž se ihned objevili místní závodníci, L. Rys, Kladrubský a Petráček, kteří se zúčastnili motocyklových soutěží v Dolním Bukovsku, Trhových Svinech a v Pelhřimově, kde dojížděli převážně na zlaté medaile.

Závodním dnem V. ročníku byla neděle 14. července, tréninky se jely v sobotu od půl druhé odpoledne. Od čtvrtka se začali sjíždět první závodníci a depo u Munického rybníka bylo obležené mládeží. U startu a cíle vyrostla provizorní tribuna pro čestné hosty, město bylo plné závodů. Po hlavní ulici se proháněli místní kluci na kolech rodičů proměněných v závodní stroje. Kus špagátu namotaného na řídicích a kus krabice od bot strčený do drátů předního kola dělaly »prďavku«, na hlavách zmasakrované zbytky klobouků s ořezanými okraji a nabarvené červeně nebo modře, to byly závodní helmy. A potom odřená kolena, vraky havarovaných strojů a řev nebohých závodníků, kteří dostávali svou první závodnickou odměnu řemenem na holý zadek.

A bylo to tady! Kolem trati, jak uvedl dobový tisk, 25 000 diváků a sedmnáct strojů třídy do 175 ccm zahájilo závod. Na čele jely ovšem stopětadvacítky ČZ OHC a bylo zřejmé, že třída do 125 ccm už klepe na dveře motoristického světa. Zvítězil František Bartoš z Ostravy před strakonickým Stanislavem Malinou, oba na ČZ 125 OHC, teprve třetí dojela stopětasedma, kterou vedl Karel Bojer ze Strakonice, toho času však voják a jezdec Dukly Vimperk.

Pak přišly na řadu třístapadesátky, které soustředily na startu početné pole dvaadvacíti jezdců a které předvedly jeden z nezapomenutelných

závodů. Na čele dvě Jawy OHC, v jejich sedlech Františkové, Helikar a Šťastný. Helikar vedl a Šťastný mu přepočítával stehy na zadní části kombinézy. Byla to honička, při které vlasy vstávaly hrůzou, oba jezdci byli několikrát na hranici havárie. Šťastný, vědom si své role favorita číslo jedna, vystavil Helikara obrovskému tlaku, ten se ale nedopustil chyby

a vítězství uhájil. Honička trvala až do posledního kola, ve kterém až teprve pod Fidelákem, nějakých 250 metrů před cílem Šťastný zaklapl a smířil se s prohrou. Se ztrátou dvou minut pak přijel třetí Josef Lukšík z Plzně na ČZ OHC.

Dvěštěpadesátky odstartovaly v dešti, který poznamenal zbytek sportovního programu. Do čela se překvapivě prodral pankežem ze zadních řad Václav Vaněk z Duchcova, a i když od druhého kola vedl Košťíř, držel Vaněk riskantní jízdou druhé místo až do poruchy, která jej vyřadila v pátém kole. František Bartoš, největší favorit, odstoupil již v prvním okruhu, ve čtvrtém skončil Stanislav Malina, který měl potíže už na startu. Košťíř jasně zvítězil před pražským Josefem Křížkem a Miloslavem Kudrnáčem ze Dvora Králové.

Závěrečný závod půllitry byl opravdovým vyvrcholením celého programu a doslova zvedl diváky ze sedadel. Na startu byla celá naše absolutní špička: Šťastný, Havel, Čada, Helikar a Slaviček (!) a početné pole osmnácti startujících doplňovali i nejlepší jezdci třístapadesátek. Závod začal sice za deště, pak ale přestalo pršet, trať oschla a drama se vystupňovalo. V závěru závodu vedl Miroslav Čada, ale měl těsně v zádech Gustava Havla, na třetím místě jel František Helikar, na kterého za obrovského jásotu diváků ostře útočil František Šťastný. V posledním kole drama vyvrcholilo. Havel nasadil k finiši, odsunul Čadu na druhou pozici a řítil se k Budějovické zatáčce jako vedoucí jezdec. Šťastný, provázený masovým máváním slzami provlhlých kapesníků našich maminek, jel jako vypuštěný z pekla, předjel Helikara a přitíštěn na nádrži pokoušel se snížit ztrátu na vedoucí jezdce. Za ohlušujícího burácení se přehnaly první čtyři stroje cílovou rovinkou do posledního kola a všichni napjatě očekávali další vývoj. Vedoucí Gustav Havel však rychlost přehnal, v Budějovické zatáčce si ustlal a Čada se ujal znovu vedení. Bylo zřejmé, že pokud mu vydrží stroj, závod vyhraje. Zatímco se Havel pokoušel znovu rozběhnout svoji Jawu, přehrměl kolem něho Šťastný, potom Helikar a ještě Slaviček. Teprve pak se podařilo Havlovi nastartovat a závod dojet. V cíli bylo pořadí: Čada, Šťastný, Helikar, Slaviček a Havel.

Přestože byly půllitry velmi dramatické, nebyly nejrychlejší. Divoká honička Helikara a Šťastného v závodě třístapadesátek předčila i silnější stroje. Absolutním vítězem se stal František Helikar, který na stroji Jawa 350 ujel trať dlouhou 65.325 metrů průměrnou rychlostí 104,04 km/h v čase 37:35,2 min.

Rok 1957 přinesl možná nejhezčí závody v celé historii Hluboké. V městě už motocyklové závody pevně zakořenily a všichni se těšili na další rok.

Foto: Rok 1955. František Šťastný předvedl na Hluboké poprvé Jawu s plnou kapotáží. Celokapotované stroje se poprvé objevily v roce 1955, velkého počtu dosáhly v r. 1957, ale od roku 1958 byly zakázány, protože jezdci s nimi těžce zvládali boční vítr a docházelo k těžkým nehodám.

díl 6. Rok 1958 přinesl další vzestup popularity a významu závodu. Obyvatelé Hluboké ve své většině přijali závody za své, řada z nich navázala kontakty se závodníky, organizace měla svůj rytmus, přestala se potýkat s improvizacemi, vše bylo už slušně odzkoušené a zaběhnuté. Objevily se i některé novinky. Depo u Muncického rybníka se z prostoru mezi stromy přesunulo na louku blíže startu a cíli a podél silnice za startem vznikl široký boxový pás.

VI. ročník se jel v neděli 20. července a byl důstojným pokračováním předchozích ročníků. Bohužel prameny (Svět Motorů a Jihočeská Pravda) tentokrát neuvedly počet diváků, pouze JP se zmínila o několika tisících spokojených diváků. Závod byl vypsan znovu jako oblastní ve třídách do 175, 250, 350 a 500 ccm. O tom, že to byl závod opět pěkný a jeho význam stále rostl, svědčí i poměrně obsáhlý komentář v Jihočeské Pravdě. Tehdy nebylo zvykem silniční motocyklové závody nějak zvláště upřednostňovat, přesto se tak stalo a referující podepsaný značkou (čý) dokonce uvedl, že Hluboká přerostla již rámec oblastních závodů a slušela by jí mezinárodní účast. Všechno tedy vypadalo dobře. Byly zmíněny i nové úpravy trati zvyšující bezpečnost, ale oč přesně šlo, není mi známo. Snad onen zmíněný boxový pás. Délka okruhu zůstala 5 025 metrů a všechny třídy jely 13 kol. I tento rok se během závodu strhl déšť a pokazil závěrečný závod pětistovek.

Ve třídě do 175 se dvoudobé upravené stopětasedmdesátky ČZ ukázaly rychlejší než stopětadvacítky OHC a ukončily tak jejich několikaletou nadvládu. Od startu vedl Jiří Beneš z Teplic na ČZ 150 (!), po dvou okruzích ale nedolal tlaku Karla Bojera na upravené stopětasedmdesátce a pustil jej do vedení. Druhé místo však uhájil před Františkem Srnou z Pezínoku, který jel také na upravené ČZ 175. Teprve na čtvrtém a pátém místě přijely do cíle ČZ 125 OHC se strakonickými jezdci Malinou a Žipkem.

Helikar, Čada, Srna, Košťíř a Lukšík, to byli hlavní favorité nabitě jízdy třístapadesátek. Helikar měl ale tentokrát smůlu a hned po prvním kole vzdal pro poruchu. Pak byl poruchou vyřazen i vedoucí Srna a na čele se objevil Čada. Ten startoval po havárii v Piešťanech se zraněnou nohou a nedokázal vzdorovat Jiřímu Košťířovi na slabším motocyklu ČZ 250 OHC, který nakonec zvítězil před Miroslavem Čadou na Jawě 350 OHC a Josefem Lukšíkem na ČZ 350 OHC.

V početné silně obsazených dvěštěpadesátkách potvrdil Jiří Košťíř své kvality a na stejném motocyklu, se kterým pokoril třístapadesátky, vyhrál po souboji

s Malinou i dvěštěpadesátky. Druhý dojel Stanislav Malina na stejném stroji a třetí Jan Janouš z Prahy na Jawě OHC. Jiří Košťíř ujel trať dlouhou 65 325 metrů v čase 37:11,4 min. průměrnou rychlostí 105,6 km/h a stal se absolutním vítězem závodu. Tehdy to samozřejmě ještě nikdo nevěděl, ale jeho výkon nebyl již nikdy překonán a Jiří Košťíř tak zůstal historicky nejrychlejším mužem hlubockého okruhu.

Během závodu dvěštěpadesátek se zatáhlo, oblohu pokryla černá mračna a do korun stromů se zlověstně opřel vítr. Půllitry, doplněné řadou jezdců na třístapadesátkách, odstartovaly v momentě, kdy na dráhu začaly dopadat první kapky deště. Během několika kol se déšť změnil v liják, dráha byla nebezpečná, kluzká a po okrajích prchaly před deštěm davy diváků. Nejprve vodil pole jezdců Helikar před Lukšíkem a Čadou. Helikar měl ale znovu smůlu a byl nucen pro poruchu odstoupit, později vzdal i Lukšík na třístapadesátce ČZ a závod se tak stal kořistí Miroslava Čady na stroji Jawa 500 OHC. Na druhém a třetím místě přijeli jezdci na třístapadesátkách, Ladislav Štajner z Prahy na Walteru a Jaromír Makovička z Prahy na ČZ OHC.

Závody sice skončily úprkem diváků, jinak ale opět velkým úspěchem. Ještě nedozněl rachot závodních motorů a už se plánoval příští ročník, závodníci i diváci si slibovali setkání za rok při VII. ročníku Hluboké. Všechno ale bylo nakonec jinak. Ale o tom zase až příště.

V. Černý

Rok 1957. V budějovické zatáčce si v každém závodě někdo ustlal. Bohužel jména aktérů se mi nepodařilo zjistit. Fotografie je z majetku motocyklového závodníka Miroslava Fialy z Vráta.

Rok 1958. Skupina jezdců v závodě třídy do 250 ccm. Vepředu s č. 36 je Jiří Komberec a za ním českobudějovičtí závodníci s č. 90 Jaroslav Cikán a s č. 92 Zdeněk Petrák.

Trendy firemního vzdělávání ve třetím tisíciletí

7. června 2013

Mgr. Michaela Krausová se svými kolegy je organizátorem konference, která proběhne v hlubockém Podzámčí 7. června. Impulsem k uspořádání prvního setkání byla potřeba, která vyplynula ze zkušeností pořádaných jazykových kurzů pro různé firmy: Bude dobře, pokud se jednotlivé firmy společně sejdou, spojí se aktivní lidé – personalisté firem – s lidmi, kteří pořádají kurzy a další akce na podporu vzdělávání firemních zaměstnanců a navážou tak vzájemné kontakty. Dalším motivem bylo zkusit se představit jinak než na letáčku nebo webu, předvést že Jazz – com s. r. o. dovede uspořádat kvalitní konferenci a představit, s jakými lidmi pracuje. A vlastně se i předvést v tom, že doba šla dopředu, formy výuky se mění a že tady jsou lidé, kteří to umí. Účastník konference tak zjistí, co všechno už je dnes možné v rámci kurzů a školení nabídnout a může se lépe orientovat. Cílová skupina jsou tedy personalisté firem a jistě i jejich vzájemný kontakt a seznámení s kolegy z jiných firem bude obohacující.

Není to jen o tom, že my budeme přednášet – ale za každým příspěvkem programu následuje diskuse – a ta bude jistě využita svými podněty pro obě strany, říká Michaela Krausová.

Cílem konference o vzdělávání je setkání jednatelů a personalistů významných velkých i menších společností z Jižních Čech, pro které jsou důležité vzdělávací programy jejich firmy a týmový i individuální rozvoj zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že na Hluboké pořádáme velkou část našich intenzivních tréninků, rádi bychom podpořili Hlubokou jako vznikající centrum konferenčního turismu a vzdělávání.

Konference se bude konat v nižším přízemí budovy Podzámčí a mezi významnými hosty budou Ing. Tomáš Jirsa, senátor parlamentu ČR a starosta města Hluboká nad Vltavou, Mgr. Petra Nagy, ředitelka pobočky Jižní Čechy Real-Treuhand Reality a.s., Raiffeisenbank, doc. Ing. Ladislav Rolínek Ph.D., děkan Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity, Ing. Jiří Stráský, ředitel kanceláře úřadu Jihočeské hospodářské komory, Mgr. Zdeněk Karásek – jednatel společnosti RPIC– ViP s.r.o. Ostrava a garant programu Silné pracoviště.

Svou účast potvrdili personální ředitelé a vedení významných Jihočeských společností

jako Čevak a.s., Groz - Beckert Czech s.r.o., Mondí Bupak, s.r.o., Engel Strojírenská spol. s r.o., Schwan Cosmetics CR, s.r.o., Dura Automotive CZ, k.s., TRW – DAS a.s., Edscha Automotive Kamenice s.r.o., Lázně Třeboň, Fronius, s.r.o., Schneider Electric CZ, s.r.o., Zambelli – Technic spol. s r.o. JHK, Robert Bosch, spol. s.r.o.

Mezi přednášejícími budou Mgr. Michaela Krausová – jednatelka jazykové školy jazz-com, s.r.o. a zakladatelka 3D e-learningového jazykového vzdělávání v Čechách a na Slovensku. Elizabeth Ann George – jazyková lektorka ekonomické fakulty, Anglie, Ing. Viktor Vojtko, Ph.D. – prodávka pro zahraniční

vztahy a zastupující vedoucí katedry obchodu a cestovního ruchu na Ekonomické fakultě Jihočeské univerzity, Ing. Vladimír Strejček – konzultant, kauč a lektor v oblasti lidských zdrojů a procesního řízení, Ondřejka Harvalíková – jednatelka společnosti Novi Solutions, s.r.o., konzultantka v oblasti strategického plánování, rozvoje lidských zdrojů, získávání finančních prostředků ze SF EU a Ing. Koloman Huťan – personální ředitel TRW-DAS Dačice, zodpovědný za personální politiku a oblast bezpečnosti práce a životního prostředí ve výrobním závodě.

Na programu budou přednášky na téma: Práce s talenty, interní a externí vzdělávání, jeho efektivita a přínos. Srovnání firemního vzdělávání v Anglii a v Čechách. Firemní jazykové vzdělávání. Nejnovější metody vzdělávání a využití moderních technologií při jejich realizaci. Vzdělávání jako interaktivní a živý proces se zpětnou vazbou... a další.

Příspěvky budou v délce 10 – 15 minut od každého přednášejícího, následujících 15 – 20 minut bude věnováno diskusi k aktuálnímu tématu. Na přestávku je připraveno občerstvení v objektu Podzámčí, nad konferenční místností. Sympatické bylo i to, že každý z přednášejících si vybral na úvod svého tématu motto. Tak alespoň jedno za všechny: *Pesimismus je nálada, optimismus je volba.*

Nápad jsme dostali v lednu, říká Michaela Krausová, s jeho realizací si pospíšili, a ve spolupráci s dalšími subjekty i Krajským úřadem ČB jej chceme dovést k pravidelnosti, doufáme, že konference bude mít pokračování i v dalších letech. Myslím, že pokud dnes někdo chce získat kvalitní pracovní místo, je němčina

a angličtina základem. Věříme, že jazykové vzdělání člověku otevírá dveře do celého světa. Rozšiřuje možnosti komunikace, cestování a objevování nových kultur. Jazyková škola jazz-com s.r.o. se stále snaží přicházet s novými moderními metodami výuky. Je první jazykovou školou v České republice, která vyučuje cizí jazyky v prostředí virtuálních světů. Naši lektori také učí studenty pomocí superlearningu a sugestopedie. Tyto efektivní metody vedou ke skutečnému osvojení si jazyka a aktivnímu mluvení.

Pokud budou ještě volná místa, aktivním lidem a veřejnosti se nebráníme. Kapacita sálu je 100 lidí. Vstup je 300 Kč, což je v podstatě cena za ranní raut a studený raut o přestávce. – Jedná se o první ročník a pokud někoho téma konference osloví, bude vítán. Informace získáte na telefonu nebo našem webu.

Mgr. Michaela Krausová, žije v Hluboké nad Vltavou a je jednatelkou jazykové školy Jazz – com s.r.o.

Tel: +420 602 116 845

Email: mkrausova@jazz-com.cz

Web: www.jazz-com.cz

Bezplatná inzerce

■ BLUEBERRY SHOP!!

Pro velký zájem jsme začali opět pravidelně doplňovat »dětský sekáč« (trička 49 Kč, mikiny 79 Kč, kalhoty 89 Kč, kraťasy 59 Kč). Značky Next, H&M, Disney, George aj.

Silonky a silonové legíny za 49 Kč!!!

Květen: akce na crocsy 140 Kč – Strawberry, Chuggington. Během května naskladníme letošní kolekce plavek pro holky a kluky! Kšiltovky od Disney.

■ **Prodám RD v Purkarcích** u Hluboké nad Vltavou, zast. plocha a nádvoří 701 m², zemědělskou budovu o výměře 247 m² a st. parcelu o výměře cca 800 m². Objekt je vhodný i k podnikání. Klidná lokalita v přírodě.

V případě zájmu lze prodat parcely a zem. budovu zvlášť, RD samostatně.

Info na tel.č. 725 468 801

Do rubriky bezplatná inzerce můžete posílat do redakce HZ krátká sdělení – bude uveřejněno zdarma. Veškerá oznámení kulturních, společenských a sportovních akcí jsou rovněž zdarma a děkujeme za upozornění na ně.

Komerční inzerce info na tel. 775 622 006 nebo mailu: alenoviny@volny.cz

STEJSKAL Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
Century 21
STEJSKAL
NA TRHU OD ROKU 1992
bezpečný prodej Vaší nemovitosti
Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem nebo poptávku, konzultace zdarma.
Realitní makléř ve Vašem městě: **Mgr. Jana Vítů**
608 036 027, jana.vitu@century21.cz

Na tenisových kurtech TJ TK MANE už to žije !!

Jaro je tady. Konečně! A jak jsme to – mimo jiné – poznali? No přeci tak, že se z areálu ztratila bublina nafukovací haly a tenisové kurty září na dálku novým povrchem. Hráči nedočkavě přešlapují a doslova »bombardují« správcem Marka Martinu otázkou: »Tak kdy to spustíš?« Odpověď je překvapující: »Už se hraje.«

Tímto chceme pozvat tenisové příznivce ke hře gentlemanů, k příjemnému posezení na terasce, s přáteli, známými a oroseným pivečkem, nějakou šamkou a krásným výhledem na »náš« zámek.

Jako každoročně se závodní hráči zapojí do mistrovských soutěží. V tomto roce můžete na tenisových dvorcích vidět tato družstva:

mladší žactvo – v Krajském přeboru II

starší žactvo – v Krajském přeboru I

dorost – v Junior tour O pohár prezidenta ČTS

dospělé dokonce ve dvou kategoriích – v Krajském přeboru I. v II. lize – skupina A. O postupu našich dospělých do II ligy jsme vás informovali v loňském roce.

Ani jsme se nenadáli, a je to tady. Hráči již pilně trénují, na soupiskách a ve výkonnostních tabulkách hledají své soupeře, aby zjistili, kdo bude stát na druhé straně sítě. Nejen oni, ale i ostatní hráči klubu, příbuzní, kamarádi a známí se těší na ještě napínavější sportovní zážitky. Ve II. lize budou Hlubokou n.Vlt. reprezentovat někteří z těchto hráčů a hráček: Bůrka Aleš (hraje kapitán), Vavřín Lukáš, Martinů Marek, Hronza Zdeněk, Jiříčka Jakub, Hlinka Petr, Trefný Vlastimil, Buško Jan, Chadim Vladimír, Macháček Vít, Zemlička Miloš, Berková Darina, Bušková Tereza, Horáková Kateřina, Korsawé Karolína, Šťastná Adéla, Uhlíková Michaela, Běhounková Monika a Maříková Adriana.

Srdčně zveme širokou veřejnost – přijďte podpořit naše tenistky a tenisty, od těch nejmladších až po ty zkušené. O termínech zápasů II. ligy vás budeme informovat prostřednictvím plakátů.

Termíny utkání všech kategorií hraných na domácích kurtech TJ TK MANE najdete v tomto čísle zpravodaje.

Foto: Hlavní hráči mužstva dospělých – divize 2012 se svými věrnými fanoušky

TENIS

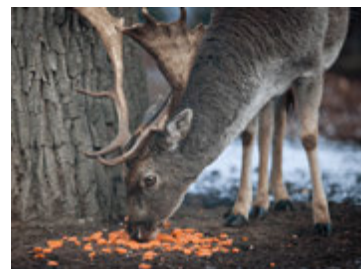
Mistrovská utkání družstev na dvorcích TJ TK MANE

1.5. Mladší žactvo	TJ TK MANE - Č. Krumlov	9.00 hod.
5.5. Dorost	TJ TK MANE - LTC TONSTAV Č. B.	9.00 hod.
8.5. II.liga dosp.	TJ TK MANE - TK Roudnice n.L	
KP dosp.	TJ TK MANE - TJ Blatná	
Starší žactvo	TJ TK MANE - TK ZVVZ Milevsko B	
11.5. II.liga dosp.	TJ TK MANE - TK Břežnice	
KP dosp.	TJ TK MANE - SKT Planá n.Luž.	
12.5. Dorost	TJ TK MANE - TK ZVVZ Milevsko	
Mladší žactvo	TJ TK MANE - LTC Velečín	
25.5. Starší žactvo	TJ TK MANE - TK Soběslav	
26.5. Mladší žactvo	TJ TK MANE - LTC Č. Krumlov	
1.6. II. liga dosp.	TJ TK MANE - Severočeská tenisová (Most)	
KP dosp.	TJ TK MANE - LTC Humpolec	
2.6. Dorost	TJ TK MANE - LTC Humpolec	
15.6. Starší žactvo	TJ TK MANE - Sokol TK Kaplice	
16.6. Mladší žactvo	TJ TK MANE - LTC Velečín	
22.6. II.liga dosp.	TJ TK MANE - Lokomotiva Plzeň	
KP dosp.	TJ TK MANE - LTC Tábor 1903 A	
23.6. Dorost	TJ TK MANE - LTC Tábor 1903 A	
29.6. Starší žactvo	TJ TK MANE - LTC Humpolec	
31.8. Starší žactvo	TJ TK MANE - TJ Jiskra Třeboň B	

Jak přežít rok 2013

1. Nevěřte slepě lékařům. Naslouchejte signálům těla. Nemoci vám hlásí, že tímto způsobem už dál žít nemůžete.
2. Převezměte zodpovědnost za vlastní zdraví. Nespolehejte na zázraky medicíny. Restart už se nemusí podařit.
3. Žádná instituce vám klidné stáří nezajistí. Pečujte o své rodiče. Vychovávejte děti k tomu, aby pečovaly o vás.
4. Nespolehejte na peníze. Udržujte dobré vztahy rodiny a přátel. Mějte rádi nejen sebe.
5. Zkuste žít alespoň jeden den bez elektrospotřebičů. Pokud nastane kolaps, budete připraveni.
6. Neposlouchejte projevy politiků. Šíří zdraví nebezpečné negativní emoce. Když se objeví na televizní obrazovce, přepněte na přírodovědecký program.
7. Chraňte životní prostředí jako sami sebe.
8. Práce, která přináší uspokojení vám a prospěch co největšímu počtu lidí, je nejzdravější.
9. Zdravá strava sama o sobě nestačí. Neméně důležité je kdy, jak a s kým si jídlo vychutnáte.
10. Občasný půst vám jen prospěje.
10. Sportujte pro radost. Nechoňte se. Stejně se nedohoníte.

To vám – a myslím, že dobře – radí internista MUDr. Jan Hnízdil. Vyšlo 2. 1. 2013, v anketě »Restart« Magazínu Hospodářských novin

Kostečka
od roku 1991 jsme tu pro vás

Tepelná čerpadla

- ✓ Špičková tepelná čerpadla od českého výrobce
- ✓ Efektivní provoz při venkovních teplotách -25°C až +35°C
- ✓ Za provozu velmi tichá
- ✓ Kvalitní servisní zázemí
- ✓ 5 let záruka, na kompresor 10 let

Klimatizace

- ✓ Japonská klimatizace - FUJI ELECTRIC
- ✓ Široký výběr modelů
- ✓ Využitelnost v průběhu celého roku - v létě chladí, v zimě topí
- ✓ Energeticky úsporné - invertorová technologie
- ✓ Možnost napojení několika vnitřních jednotek na jednu jednotku venkovní

Solární ohřev vody

- ✓ Vakuové trubice
- ✓ Sluneční energie zdarma po celý rok
- ✓ Rychlá návratnost investice
- ✓ Nejlevnější ohřev vody pro Váš dům

www.kostecka.net | 606 60 60 60

Kostečka Group spol. s r.o., Kaplická 125, Velešín 382 32, tel.: 380 309 211
e-mail: info@kostecka.net, e-shop: obchod.kostecka.net

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

OSVOBOZOVÁNÍ SENTIMENTU

PODOBY STŘEDOEVROPSKÉHO ROMANTISMU A BIEDERMEIERU

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou v letošním roce slaví výročí 60. let svého založení. Při této příležitosti probíhají od začátku roku mnohé aktivity a projekty. Jedním z pro nás zajímavých projektů je »oživení« exteriérové expozice sochařství 20. století ze sbírky AJG.

V termínu od 16. 4. – 20. 4. 2013 proběhl v prostorách AJG v Hluboké nad Vltavou a SZ Hluboká nad Vltavou sochařský workshop, kterého se účastnili studenti ateliéru sochařství VŠUP pod vedením MgA. Dominika Langa a Mgr. Edith Jeřábkové a spolupracovali se svými kolegy z rakouského ateliéru sochařství z Akademie der bildenden Künste ve Vídni pod vedením Prof. Florian Reithera.

Celý projekt vyvrcholil 20. dubna vernisáží, na které byly představeny výsledné práce různých projektů, které by měly ztraktivnit, pro nadcházející sezónu, exteriérový vzhled vnitřního atria prostoru za zámeckou oranžérií, kde je stálá sbírka sochařství 20. století ze sbírky AJG vystavena.

Termín výstavy: 20. dubna – 23. června 2013
Místo konání: AJG, zámek č. p. 144, Hluboká nad Vltavou – zámecká jízdárna

Adam Hnojil, autor výstavy
Kurátor výstavy: Mgr. Hynek Rulišek
Komentované prohlídky:

vždy od 17.00 hodin

23. května 2013 – Aleš Seifert

30. května 2013 – Hynek Rulišek

20. června 2013 – Hynek Rulišek

Galerijní noc: 8. června 2013 od 19.00 do 22.00 hodin, komentovaná prohlídka s autorem výstavy A. Hnojilem ve 20.30 hodin

Katalog k výstavě: výstavu bude doprovázet katalog obsahující přes 100 barevných reprodukcí

Výstavu pořádá Alšova jihočeská galerie ve spolupráci s Národním památkovým ústavem.

Líbezná záře sentimentu

V polovině 18. století se v anglosaském a francouzském prostředí objevuje nový typ estetické kvality, která se nejdříve vyskytuje v literárním prostředí. Se sentimentalitou asociovatelné termíny lásky, přátelství, afektu, vášně, krásy, mládí nebo nostalgie jsou charakteristickým projevem žánrového obratu. Ačkoliv označení později ztratilo na dynamice, neznamená to, že tato kvalita nesehrála svoji zásadní úlohu při definování pozic osvícenství a romantismu. Životnost se naplno rozvinula ve všech uměleckých odvětvích. Ať se jedná o historii, krajinářství, portrét, anebo klasický žánr. Ve středoevropském regionu nalezly sentimentální polohy své vyjádření v četných dílech. Prolínání námětů a jejich vizualizace v sladkobolné transformace umožňovaly mezižánrový transfer (např. Heinrich Füger, Carl Agricola), jenž se naplno projevil v tvorbě středoevropského biedermeieru a romantismu. Posun oborových hranic se nicméně ukázal jako nutnost, která umožnila rozvoj žánrů v intencích romantismu a biedermeieru.

Sentimentální malebnost zasáhla všechny výtvarné žánry. Výrazně ovlivnila malbu zátiší a krajinářství (např. Johann Wilhelm Schirmer, Andreas Achenbach, Maximilian Haushofer,

Bedřich Havránek, Adolf Kosárek nebo Alois Bubák). Další kategorii, již sentimentalismus výrazně postihl, tvořilo malířství historií. Klasická vzdělanost byla sycena antickými exemplary a obohacována o vlastenecké příběhy, které se upravovaly a manipulovaly do ideální, až sladkobolné dokonalosti mýtu národní výjimečnosti (např. Christian Ruben, František Čermák, Antonín Lhota, Karel Svoboda, Karel Javůrek).

Důležité podněty čerpaly čeští studenti v padesátých letech 19. století především z belgické historické školy (např. Petr Maixner, František Čermák, Gustav Poppe, Jaroslav Čermák). Vedle historického malířství se sentiment se svým divadelním patosem projevoval v klasickém žánru, který stál na vrcholu všech sentimentálních tendencí. Inspirativní bylo pro Čechy nicméně i vídeňské prostředí (např. Peter Fendi, Josef Danhauser, Ferdinand Georg Waldmüller). Ve střední Evropě se tak postupně etabloje pohádkový svět krásných služebných, líbezných pastýřek, bukolických pastvin, smutných princezen anebo strašlivých loupežníků. Zároveň je v těchto idylách představeno putování a volání dalek, ať se již jedná o zasněžené Alpy s cudnými pastýřkami či o Itálii s tajemnými krásnými Italkami. Slunce ve tváři, sněhobílé Alpy a stále modré moře jsou motivy, které divákovi střední Evropy dávají zapomenout na potmělou skutečnost chladné záalpské domoviny.

Teprve ve druhé třetině 19. století se prosazuje špičkový proud českých žánristů (Antonín Dvořák, Quido Mánes, Jan Popelík, Antonín Gareis ml.). Žánrové spektrum získává po polovině 19. století množství odstínů od mravoličných »sittenbildů« až po klasické karikaturní anekdoty. V okamžiku, kdy je

společnost unavena heroičností, nedůvěry hodnou hororovostí anebo přeslazenou líbezností, vyčerpává se literárnost konceptu sentimentálního zobrazení a dochází k požadavku zobrazení reálných sociálních podmínek života, v němž se nadsázka anekdoty stává nepatřičným a nevhodným podbíživým přívěskem minulosti, který se hodí pouze do interiéru buržoazního bytu a ne do galerie.

REPRODUKCE

na předešlé straně:

01 | PETER FENDI | Služebná s dopisem, 1831, olej, dřevo

Státní zámek Třeboň – NPÚ, ÚPS v Českých Budějovicích

02 | FRANTIŠEK TKADLÍK | Tři objímající se andělé (Věra, Naděje, Lásky), 1822, olej, plátno

Sbírka Patrika Šimona

03 | FRIEDRICH AMERLING |

Dívka v kroji, 2. třetina 19. století, olej, plátno. Státní zámek Třeboň – NPÚ, ÚPS v Českých Budějovicích

04 | MARTIN TEJČEK | Diana a Akteon, 1812, olej, plátno

Sbírka Patrika Šimona

05 | KARL JOSEPH AGRICOLA |

Amor a Venuše, 1824, olej, plátno. Státní zámek Dačice – NPÚ, ÚPS v Českých Budějovicích

06 | FRANZ XAVER PETTER | Zátiší s květinami a kanárem, 1832, olej, plátno. Moravská galerie v Brně

07 | JULIUS KÖCKERT | Svázení sena na Chiemsee, 1848–1849, olej, plátno

Státní zámek Rájec nad Svitavou – NPÚ, ÚPS v Kroměříži

08 | AUGUST WILHELM LEU | Norský fjord, 1849, olej, plátno. Státní zámek Rájec nad Svitavou – NPÚ, ÚPS v Kroměříži

09 | CHARLOTTA PIEPENHAGENOVÁ -WEYROTHER-MOHR | Horská krajina s bystřinou a poutníky, 40.–50. léta 19. století, olej, plátno

soukromá sbírka, Česká republika

10 | KAREL SVOBODA | Defenestrace místodržících na hradě Pražském v roce 1618, 1844, olej, plátno

Státní zámek Horšovský Týn – NPÚ, ÚPS v Českých Budějovicích

11 | WILHELM A. VITA | Pýcha, 1872, olej, plátno. Sbírka Patrika Šimona

12 | JOHANN HEINRICH FÜGER (1751–1818) ? | Samson a Dalila, kolem 1800, olej, plátno. Klášter Plasy – NPÚ, ÚPS v Českých Budějovicích

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, nebo 1 hodinu před začátkem představení. Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !!! tel. + fax: 387 966 170 nebo 774 457 269.

Biograf

- **Středa 1. května – Jurský park** ve 3d. USA 2013. Akční/fantasy/ dobrodružný. *Obnovená premiéra filmu ze světa pravěkých monster ve 3d! Zažijte vše jako živé.* Hrají: Jeff Goldblum, Julianne Moore, Pete Postlethwaite. Režie: Steven Spielberg. Přístupný – české titulky, dolby stereo.
- **Pátek 3. května – Nevědomí.** USA 2013. Sci-fi/fantasy. *Země, jak jste ji znali, už dávno neexistuje... začala nová éra...* Hrají: Tom Cruise, Morgan Freeman, Olga Kurylenko. Režie: Joseph Kosinski. Přístupný od 12 let – české titulky! Dolby stereo.
- **Sobota 4. května – Co kdybychom žili společně.** Francie/SRN 2011. Komédie/drama. *Pět nerozlučných přátel se rozhodne vzepřít navzdory blížícímu se podzimu života ...* Hrají: Geraldine Chaplin, Jane Fonda, Pierre Richard. Režie: Stéphane Robelin. Přístupný od 12 let – české titulky!
- **Středa 8. května – Smrtelné lži.** USA 2013. Drama. *Pro své okolí se jeví jako úspěšný podnikatel, ale za zdmi jeho sídla se vše hroutí ...* Hrají: Richard Gere, Tim Roth, Susan Sarandon, Monica Raymund. Režie: Nicholas Jarecki. Přístupný od 12 let – české titulky!
- **Pátek 10. května – Pravidla mlčení.** USA 2013. Thriller. *Finanční magnát žije dvojitý život a bojuje o čas, který nemá.* Hrají: Shia Labeouf, Robert Redford, Susan Sarandon. Režie: Robert Redford. Přístupný od 12 let – české titulky.
- **Sobota 11. května – Jako za starých časů.** USA 2013. Komédie/krimi. *Starí gangsteři zažívají během jediné noci, co někteří nestihnou za celý život ...* Hrají: Al Pacino, Christopher Walken, Alan Arkin. Režie: Fisher Stevens. Přístupný od 12 let – české titulky.
- **Středa 15. května – Příběh mého syna.** Itálie/ Španělsko/ Chorvatsko 2013. Drama. *Po 16 letech se vrací do Sarajeva, kde na ně čeká minulost i přítomnost války.* Hrají: Penélope Cruz, Emile Hirsch, Jane Birkin, Míra Furian. Režie: Sergio Castellitto. Přístupný od 12 let – české titulky!
- **Pátek 17. května – Iron man 3** ve 3d. USA 2013. Akční/sci-fi. *Pokračování dlouhé cesty T. Starka: je pouhou součástí obleku nebo je oblek součástí jeho?* Hrají: Robert

Downey jr., Gwyneth Paltrow, Don Cheadle. Režie: Shane Black. Přístupný – český dabing!

■ **Sobota 25. května – Velká svatba.** USA 2013. Komédie. *Bláznivá komedie jedné velké rodiny a jedné velké svatby...* Hrají: Amanda Seyfried, Robert de Niro, Katherine Heigl. Režie: Justin Zackham. Přístupný – české titulky!

■ **Pátek 31. května – Donšajni (Sukničkáři).** ČR 2013. Komédie. *Příběh o lásce a zklamání, o hudbě a vášnivém milování a o lidech, kteří žijí svůj život opoře navzdory.* Hrají: Jan Hartl, Libuše Šafránková, Martin Huba, Jiřina Jirásková. Režie: Jiří Menzel. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hod.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

- **Sobota 18. května – Neuvěřitelná dobrodružství Toda Stonese** ve 3d. Španělsko 2013. *Indiana Jones se vrací a s ním i moře zábavy.* Zažijte vše jako živé ve 3d!!! 18.00 hod. Režie: Eriq Gato. Přístupný – český dabing!!!
- **Pátek 24. května – Kovář z Podlesí.** ČR 2013. Pohádka/ rodinný/ animovaný. *Houbové báby jsou příčinou kletby, ale přišel čas vše napravit... do vesnice přilétá drak...* 18.00 hod. Hrají: Bolek Polívka, Josef Somr, Milan Markovič. Režie: Pavel Göbl. Dolby stereo.

Komorní scéna

- **středa 8. května – Cestujeme... »Kanada«.** Slovem i obrazem nás provede mgr. Zdeněk Píkl. 17.00 hod.

Tip na výlet

První zlivská pejskiáda

Kdy: 11.5.2013 od 14:00

Kde: Myslivna Zliv

Jedná se o soutěž krásy psů jakýchkoliv ras i neras a velikostí. Budou probíhat tři velikostní kategorie. Soutěž bude moderovat Katka Černá, Evropa 2. Mezi soutěžemi bude doprovodný program (ukázka výcviku psů a pod). Na závěr proběhne soutěž o nejsympatičtější dvojici – **Dítě a jeho pes**. Po ukončení soutěže bude hrát místní kapela a budou se opékat burty.

Registrace psů bude probíhat předem na prodejně ve Zlivi nebo přes mail: Info@rajchovatele.cz.

Na místě dle počtu nahlášených psů.

Vodítko je podmínkou povolení vstupu na akci – rádi bychom předešli možným konfliktům.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE Hluboká

VÝSTAVY

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice. České sochařství 20. století – stálá expozice. Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

do 23. 6. 2013

Osvořování sentimentu / Podoby středoevropského romantismu a biedermeieru

23. 5. a 30. 5. Komentovaná prohlídka výstavy od 17.00 hodin

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích, U Černé věže 22

VÝSTAVA

Pavel Nešleha / fotografie
do 12. 5. 2013

Nekonečné perspektivy / Krajina a veduty 19. století ze sbírky Patrika Šimona

16. 5. – 14. 7. 2013 – vernisáž dne 16. 5. v 17.00 hodin

Jak pátrat po svých rodinných kořenech aneb cyklus o rodopisu

Odborné přednášky – 9., 23., 30. 5. 2013 od 17.00 hodin
ThMgr. Alois Sassman

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni

VÝSTAVY

Mezinárodní keramická symposia 1966 – 2012 – stálá expozice

Šárka Radová – 4. 5. – 14. 7. 2013

Markéta Škopková – 4. 5. – 14. 7. 2013

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 5. květen 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. **E-mail:** alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Fotografové:** Jan Pírgl, Ilona Králová. **Odborní počítačové poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. **Tiskne:** Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Projděte se pěší stezkou v Zámostí... potěší vás...

